
**TYÖOHJE JA KUVAUS ROTTINKIKORIN
PUNOMISESTA**

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Ohjaustoiminnan koulutusohjelma

Visamäki, kevät 2017

Marjukka Karhumaa

VISAMÄKI

Ohjaustoiminnan koulutus
Pedagoginen ohjaustoiminta

Tekijä	Marjukka Karhumaa	Vuosi 2017
Työn nimi	Työohje ja kuvaus rottinkikorin punomisesta	
Työn ohjaaja	Paula Rantamaa	

TIIVISTELMÄ

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli hyödyttää tekijänsä tulevaa yritystä työohjeen luomisella ja tuotteistamisen raamien laatimisella. Tarkoituksena oli luoda työohjeet rottinkituotteelle, jonka ideoiminen toteutettiin asiakaslähtöisyyden periaatteita noudattaen kyselyn avulla. Sen perusteella valmistettavaksi rottinkituotteeksi valikoitui rottinkikori. Kysely toteutettiin mahdollisille tulevaisuuden asiakkaille eli käsitöitä harrastaville henkilöille.

Opinnäytetyössä sovellettiin palvelumuotoilun ja tuotteistamisen teorioita. Taustamateriaalina opinnäytetyössä käytettiin myös olemassa olevia tietoja rottingista, siitä valmistettuja tuotteita sekä rottinkikorien työohjeita. Tekijä käytti toteutuksessa olemassa olevia punontataitojaan ja syvensi niitä.

Opinnäytetyö tuotti kuvauksen punotun rottinkikorin tekemisestä ja rottinkikorille työohjeet. Työohjeet muokattiin asiakkaalle sopiviksi ja niiden toimivuutta testattiin asiakkaalla. Asiakkaan antaman palautteen perusteella ohjeita voidaan kehittää edelleen. Opinnäytetyö tuotti myös raamit palvelutuotteelle, joka koostuu rottinkikorista ja siihen liittyvästä ohjatusta kurssista. Rottinkikorin tuotteistusta on tarkoitus jatkaa ja hyödyntää tulevan yrityksen muihinkin palvelutuotteisiin.

Avainsanat Rottinkikori, työohje, palvelumuotoilu, tuotteistaminen

Sivut 26 s. + liitteet 16 s.

VISAMÄKI

Degree Programme in Crafts and Recreation

Pedagogic Crafts and Recreation

Author	Marjukka Karhumaa	Year 2017
Subject	Instructions and description of weaving a rattan basket	
Supervisors	Paula Rantamaa	

ABSTRACT

The aim of this Bachelor's thesis was to benefit the author's future business by producing instructions for a rattan product and planning its productization. The idea for the product originated from the results of an inquiry which was carried out according to the principles of customer orientation. Out of all rattan products, the rattan basket was chosen. The inquiry was carried out among potential future customers, i.e. persons who do handicrafts.

Theories of service design and productization were applied in this thesis. The background information also included existing data of rattan, products made of rattan and instructions for rattan baskets. The author used and deepened her existing weaving skills.

The results of this thesis are a description of and instructions for weaving a rattan basket. The instructions were adapted for a customer and the functionality was tested by the customer. Based on the customer's feedback, the instructions can be further developed. Another result of this Bachelor's thesis was the framework for a service product, which consists of the rattan basket and a rattan basket course. The purpose is to continue the productization of other service products of the future business.

Keywords rattan basket, instructions, service design, productization

Pages 26 p. + appendices 16 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	TAVOITTEET JA AIHEEN RAJAUS	2
3	PALVELUMUOTOILU JA TUOTTEISTAMINEN.....	3
3.1	Palvelumuotoilu	3
3.2	Palvelumuotoilun työvaiheiden hyödyntäminen	3
3.3	Tuotteistaminen.....	4
4	KYSELYN TOTEUTTAMINEN JA TULOKSET	5
4.1	Kyselyn toteuttaminen.....	5
4.2	Kyselyn tulokset ja johtopäätökset.....	5
5	ROTTINGISTA TUOTE.....	9
5.1	Rottinki materiaalina	9
5.2	Rottinkituote.....	9
5.3	Rottinkikori	10
5.4	Rottinkikorin tuotteistaminen palvelutuotteeksi	10
6	ROTTINKIKORIN VALMISTUSPROSESSI JA TYÖOHJEIDEN SYNTY	11
6.1	Suunnittelu	11
6.1.1	Pohjan suunnittelu	12
6.1.2	Seinämien suunnittelu	14
6.2	Punonta.....	15
6.3	Ohjeiden kirjoitus.....	18
7	TYÖOHJEIDEN TESTAUTTAMINEN JA JATKOKEHITYSIDEAT	20
7.1	Palaute asiakkaalta	20
7.2	Kehitysideoita työohjeeseen.....	21
8	OPINNÄYTETYÖN ARVIOINTI	22
	LÄHTEET	25
Liite 1	Kysely rottingista	
Liite 2	Työohjeet - rottinkikori	
Liite 3	Työohjeet – rottinkikori - asiakkaalle	

1 JOHDANTO

Käsityöalan yrityksiä on paljon, mutta niiden määrä on vähentynyt ja työllisyystilanne heikentynyt koko ajan 2000-luvulla. Taitoliiton uusin yrittäjäkysely vuodelta 2015 paljastaa liikevaihdon kasvun taittuneen ja kannattavuuden heikentyneen. Kyselyn perusteella heikentyneistä näkymistä huolimatta käsityöyrittäjät ajattelevat myönteisesti tulevaisuudesta. (Lith 2015, 6–7.) Myös opinnäytetyön tekijä on positiivinen käsityöalan ja oman tulevaisuutensa suhteen; haaveena on perustaa käsityöyritys. Opinnäytetyön tekijä uskoo, että yhdistämällä käsityötuotteet ja palvelut on käsityöalalla mahdollista pärjätä. Hän on ajatellut yhdistävänsä ohjaajuuden sekä kiinnostuksen kädentaitoihin: käsitöiden tekemisen, kehittämisen ja niiden ohjaamisen monipuolisesti. Tällä yhdistelmällä on tarkoitus kilpaila omannäköisenä yrityksenä tulevaisuuden yrittäjämaailmassa.

Opinnäytetyön on tarkoitus toimia ponnahduslautana oman yrityksen perustamiselle ja näin ollen edistää tekijänsä työllistymistä tulevaisuudessa. Tekijän ideana on tulevaisuudessa perustaa yritys, joka tarjoaa sekä palvelutuotteita että konkreettisia ostettavia käsityötuotteita. Tulevaisuuden palvelutuotteet olisivat ohjausta erilaisissa kädentaidoissa ja toiminnallisissa menetelmissä erilaisille ryhmille. Yritykseltä olisi mahdollista ostaa ohje- ja materiaalipaketteja omaan käyttöön ja nämä paketit toimisivat myös ohjaajan työvälineinä ohjauksia pidettäessä.

Tämä opinnäytetyö liittyy myös ohjaajan käytettävissä olevaan käsityöpakettiin. Opinnäytetyö sisältää kuvauksen rottinkikorin punomisesta, työohjeet rottinkikorin punomiselle ja opinnäytetyön laajuuteen soveltuvan tuotteistuksen. Tavoitteena on hyödyntää tätä kokonaisuutta tulevan yrityksen seuraavissa palvelutuotteissa, jotta niiden luominen olisi tehokkaampaa.

Asiakaslähtöisyyttä opinnäytetyössä toteutetaan kyselyn avulla. Kun asiakkaita ei vielä ole, on tärkeää selvittää joidenkin mahdollisten tulevien asiakkaiden mielipiteitä siitä, minkälaisista rottinkitöistä he olisivat kiinnostuneita. On tärkeää, että lähtökohtana on muutakin kuin tekijän omat intressit, jotta asiakkaat olisivat kiinnostuneita ostamaan yrityksen tuottamia tuotteita ja palveluita. Lisää asiakasnäkökulmaa saaden opinnäytetyössä tuotettava rottinkikorin työohje testattiin asiakkaalla, ja hänen arvokasta palautetta hyödynnetään työohjeen ja tuotteen edelleen kehittämisessä.

Rottinkikoriin laaditaan tuotteistuksen raamit. Ne palvelevat tekijän tulevaisuuden yrityksen tarpeita pilottimaisesti palvelutuotteena. Tässä opinnäytetyössä käytetään rottinginpunonnan perusohjeita ja tekijän aiempaa osaamista melko helposti muunneltavissa olevan rottinkikorin mallin ja ohjeen tekemiseen. Ohje ja malli ovat muunneltavissa koon ja käytettävien punontatekniikoiden mukaan. Ohje on tarkoitettu jo hieman kokeneemmille tai haastetta hakeville punojille.

Opinnäytetyö on toiminnallinen opinnäytetyö, koska se tavoittelee ammatillisessa kentässä käytännön toiminnan ohjeistamista (Vilkkä & Airaksinen 2003, 9). Tässä opinnäytetyössä se näkyy niin, että tekijä on laatinut työohjeet rottinkikorille ja osittain tuotteistanut siitä palvelutuotteen. Opinnäytetyössä esiintyviä keskeisiä käsitteitä ovat palvelutuote, palvelumuotoilu, rottinkikori, tuotteistaminen, asiakaslähtöisyys ja työohje.

Tässä opinnäytetyössä tämän luvun jälkeen esitellään tavoitteet ja aiheen rajaus. Seuraavassa luvussa avataan palvelumuotoilun ja tuotteistamisen määritelmää ja selitetään kuinka ne liittyvät tähän opinnäytetyöhön. Neljännessä luvussa esitellään mahdollisille asiakkaille teetetty kysely ja sen tulokset. Seuraavassa luvussa kerrotaan rottingista, siitä tehdyistä tuotteista sekä rottinkituotteen tuotteistamisesta. Kuudennessa luvussa sen sijaan esitellään opinnäytetyön ydin: rottinkikorin valmistusprosessi ja työohjeiden synty. Sitä seuraava luku käsittelee työohjeiden testaamista ja jatkokehitysideoita ohjeelle. Viimeiseksi arvioidaan opinnäytetyötä ja pohditaan mitä sillä saavutettiin.

2 TAVOITTEET JA AIHEEN RAJAUS

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tuottaa hyötyä tulevaisuudessa mahdollisesti perustettavaan yritykseen. Aihe on valittu niin, että tekijä voi hyödyntää käsityötaitojen vahvuuksiaan ja osaamistaan. Rottinki valikoitui materiaaliksi, koska tekijän mielestä sitä on mielenkiintoista työstää. Hän on saanut rottingin punomisesta hyviä kokemuksia ja haluaa syventää osaamistaan rottingin punonnassa. Tekijä kokee rottingin punonnan yhdeksi kädentaidolliseksi vahvuudekseen.

Opinnäytetyön tavoitteena on tehdä työohje rottinkituotteelle. Tavoitteena on suunnitella yksinkertainen ja muunneltavissa oleva rottinkituotteen työohje. Rottinkituote valikoituu pienimuotoisen kyselyn perusteella, joka laaditaan mahdollisille tuleville asiakkaille, ihmisille, jotka tekevät jo ennestään käsitöitä. Työohjeiden laatimista varten tekijän täytyy tehdä tuote itse ja laatia siitä ohjeet vaihe vaiheelta. Tämän tukena tekijä kirjoittaa työpäiväkirjaa.

Tässä opinnäytetyössä rottinkituote ei ole pelkkä valmis ostettava tuote vaan myös palvelutuote. Palvelutuote on asiantuntijuudesta tai osaamisesta muovautunut tuote, joka on tuotteistamisen tulos (Parantainen 2010). Palvelutuotteen rottinkituotteesta tekee sen ympärille kasvatettu palvelu. Jotta ihminen saa rottinkituotteen, tulee hänen tehdä se itse ja ostaa materiaalien lisäksi joko työohjeet tai kurssi, jolla opetetaan kyseisen rottinkituotteen teko. Rottinkituote palvelutuotteena on siis ”miten tehdä rottinkituote itse” -kurssi materiaaleineen tai paketti, johon kuuluu materiaalit ja työohje.

Tavoitteena on luoda rottinkituotteelle tuotteistamisen raamit nojautuen palvelumuotoilun ja tuotteistamisen teoriaan. Tämän on tarkoitus toimia pohjana tuotteen ja muiden tuotteiden jatkokehitykselle tulevassa yrityksessä. Tekijällä on tavoitteena myös saada lisää kokemusta rottingin työs-

tämisestä ja syventää osaamistaan. Tekijän tavoitteena on oppia punomaan rottinkikori, joka on neliskulmainen ja, jonka pohjakin on punottu. Toisaalta tavoitteena on myös saada lähtölaukaus oman yrityksen perustamiselle.

Opinnäytetyössä haetaan vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

- Millaisesta rottinkituotteesta mahdolliset asiakkaat ovat kiinnostuneita?
- Miten tehdä rottinkituote?
- Millaiset ohjeet rottinkituotteen itsenäiseen tekemiseen ovat toimivat?

3 PALVELUMUOTOILU JA TUOTTEISTAMINEN

Tässä luvussa käsitellään palvelumuotoilua ja tuotteistamista. Termit esitellään teoreettiseen tietoon pohjautuen ja miten ne liittyvät tähän opinnäytetyöhön. Luku kertoo kuinka palvelumuotoilua ja sen työvaiheita hyödynnetään opinnäytetyössä ja myöhemmässä tuotekehitystyössä. Luvussa avataan lisäksi tuotteistuksen määritelmää.

3.1 Palvelumuotoilu

Palvelumuotoilu on osaamista, jossa hyödynnetään muotoilun toimintatapoja palvelun kehityksessä ja sen menetelmissä. Se on myös osaamista, jota vaaditaan kulttuurisen, taloudellisen ja sosiaalisen murroksen aikana. Tämä murros on meneillään nyt ja se tekee tilaa palveluille, joiden merkitys kasvaa koko ajan. (Tuulaniemi 2013, 22–24.) Palvelumuotoilun keskiössä on palveluiden käyttäjälähtöinen ja kaupallinen kehittäminen muotoilun menetelmien avulla (Kulmat.fi 2015).

Palvelumuotoilu auttaa esimerkiksi innovoimaan uusia palveluita ja kehittämään jo olemassa olevia. Se yhdistää konkreettisella toiminnalla sekä käyttäjien tarpeet ja odotukset että palveluntuottajan tavoitteet palveluiksi. Taloudellisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävät palvelutuotteet ovat palvelumuotoilun tavoitteena. (Tuulaniemi 2013, 25.) Opinnäytetyön tekijällä on tavoitteena hyödyntää löyhästi palvelumuotoilua ja sen menetelmiä laatiessaan palvelukuvausta palvelutuotteelle rottinkikori myöhemmässä tuotekehitysvaiheessa. Tämä kehitystyö tehdään opinnäytetyön ulkopuolella, mutta teoriaa on otettu opinnäytetyöhön tukemaan tuotteistamisen määrittelyä ja kehittämään laajemmalti opinnäytetyön sisältöä.

3.2 Palvelumuotoilun työvaiheiden hyödyntäminen

Tuulaniemi (2015) kirjoittaa Palvelumuotoilun työkalupakissa palvelumuotoilun neljästä eri päätyövaiheesta. Päätyövaiheet ovat rajaa, opi, ratkaise ja testaa. Rajaa tavoitteen mukaan tekijä on valinnut kehityskohteen

seen palvelutuotteen kehittämisen. Materiaali on rajattu rottingiksi ja palvelun ohjaamiseksi. Pää tavoitteena on saada luotua työohjeet ja kuvaus rottinkituotteen punomisesta kyselyä hyödyntäen. Kyselystä voi lukea luvusta neljä.

Oppimisvaiheessa opetellaan asiakkaan näkökulmaa: mistä asiakas on valmis maksamaan tai mistä ei, ja valitaan asiakkaan kannalta tärkeimmät kehitysteemat ja ratkaistavat haasteet (Tuulaniemi 2015). Näihin teemoihin on tässä opinnäytetyössä saatu vastauksia kyselyn avulla (luku 5).

Ratkaisuvaiheessa Tuulaniemi (2015) listaa, että haasteisiin ideoidaan ratkaisuja, kuvaillaan kehitysideoita, arvioidaan ja asetetaan ideat tärkeysjärjestykseen sekä piirretään prototyyppi. Tätäkin osuutta tekijä on jalostanut kyselyn vastauksien pohjalta, oman tämän hetkisen ammattitaidon ja muun taustamateriaalin avulla. Tekijän mielestä tähän kohtaan kuuluu myös prototyypin valmistus, ei pelkästään sen piirtäminen. Eli tekijä valmistaa rottinkituotteen ja sille ohjeistuksen.

Tuulaniemen (2015) mukaan testaamiseen kuuluu suunnitelman teko, asiakkaalla testaaminen, palautteen kerääminen ja tuotteistaminen. Tätä vaihetta on hyödynnetty tämän opinnäytetyön puitteissa yhden asiakkaan testaamisen ja palautteen keräämisen verran (luku 7), jotta aikataulut olisivat pysyneet maltillisina. Tarkoituksena on jatkossa testata ja kehittää tuotetta ja palvelutuotetta edelleen isommalla testiryhmällä.

3.3 Tuotteistaminen

Tuotteistamiselle ei ole yhtä oikeaa määritelmää. Parantaisen (2010) kirjassa Tuotteistaminen, termi tarkoittaa työtä, jonka tuloksena asiantuntijuudesta tai osaamisesta on muovautunut palvelutuote. Palvelutuotteen tulee olla myös myynti-, markkinointi- ja toimituskelpoinen tuote.

Tuotteistamisessa kaikki palveluun liittyvä, kuten suunnittelu, myyntiin liittyvät menetelmät, markkinointi ja hinnoittelu, dokumentoidaan mahdollisimman yksityiskohtaisesti. Dokumentoinnin avulla toinenkin asiantuntija pystyy tuottamaan samaa palvelua kuin alkuperäinen tuottaja. (Parantainen 2010.) Dokumentointi on tärkeää myös siksi, että palvelutuotetta pystytään onnistuneesti kopioimaan, eikä kaikkea tarvitse aloittaa alusta. Tuotteistettua palvelua kutsutaan palvelutuotteeksi.

Tuotteistamisen tarkoituksena on palveluliiketoiminnan uudistaminen ja kehittäminen. Näiden tulisi parantaa laatua ja tuottavuutta, jotta asiakkaan saama hyöty maksimoituisi ja yrityksen kannattavuus parantuisi. (Jaakkola, Orava & Varjonen 2009, 1.) Vaikka tavoitteena ei olisi suunnitella vakioitua palvelua, voi tuotteistamista silti hyödyntää palvelujen kehitystyössä (Jaakkola, Orava & Varjonen 2009, 1). Tämä tuotteistamisen hyödyntäminen on otettu tässä opinnäytetyössä haltuun, sillä tuotteistamista käytetään vain osittain ja vain niiltä osin, kuin opinnäytetyön laajuudessa on mahdollista.

4 KYSELYN TOTEUTTAMINEN JA TULOKSET

Palvelumuotoilun käyttäjälähtöisyyden perusteella toteutettiin melko yksinkertainen kysely rottinkituotteesta ja siihen liitettävän palvelun ominaisuuksista. Kysely on opinnäytetyön liitteenä (liite 1). Tuotteesta on jo luontvaiheessa tarkoitus tehdä asiakaslähtöinen niiltä osin, kuin se on mahdollista. Tämän toteutetun kyselyn on tarkoitus toimia tuotekehittelyn pohjana ja mahdollistaa tuotteen asiakaslähtöisyys jo alkuvaiheessa. Myöhemmässä vaiheessa on mahdollista pyytää testaavalta asiakkaalta palautetta sekä vielä myöhemmässä vaiheessa muilta palvelutuotetta käyttäviltä.

4.1 Kyselyn toteuttaminen

Kyselyn kysymykset ja tarvittavat tekstit laadittiin Word-tiedostoon (liite 1) ja sen pohjalta luotiin kysely Internetiin maksuttoman kyselynetti.com -sivuston ohjelman avulla. Kysely koostui kuudesta eri kysymyksestä, joihin on nopea vastata. Kyselyn oli tarkoitus toimia pohjana ja antaa suunta- viivoja palvelutuotteen luomiselle ja kehittämiselle.

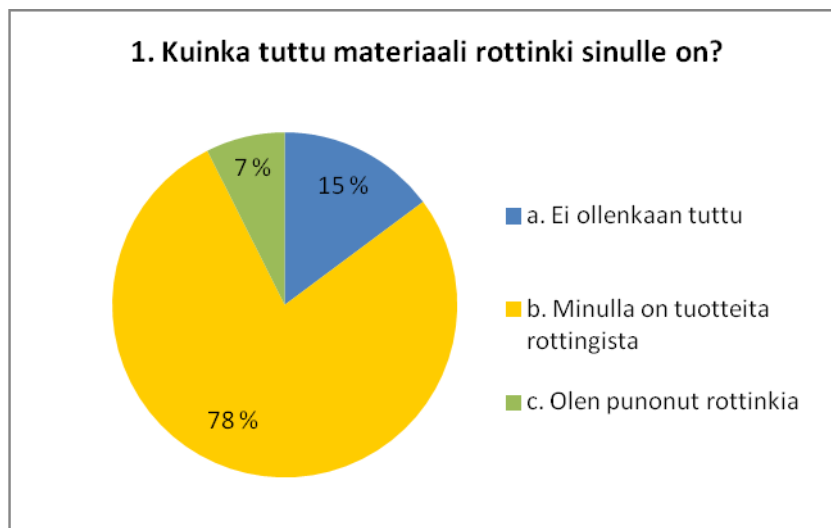
Tekijä on Facebookissa Tampereen alueen ompeluelämää -ryhmän jäsen. Tekijä ajatteli, että jakamalla kyselyn juuri tähän ryhmään, hän tavoittaisi henkilöitä, jotka olisivat kiinnostuneita mahdollisesti myös muista käden- taidoista, kuten rottingin punomisesta. Ryhmän ylläpidolta kysyttiin lupa kyselylinkin jakamiseen. Linkki jaettiin neljänä eri päivänä kyseisen päivän Off Topic -keskusteluketjuun.

Kyselyyn vastasi kahden ensimmäisen päivän aikana kaksikymmentäkolme (23) henkilöä ja viimeisinä päivinä muutama lisää. Kysely oli auki reilu viikon ajan.

4.2 Kyselyn tulokset ja johtopäätökset

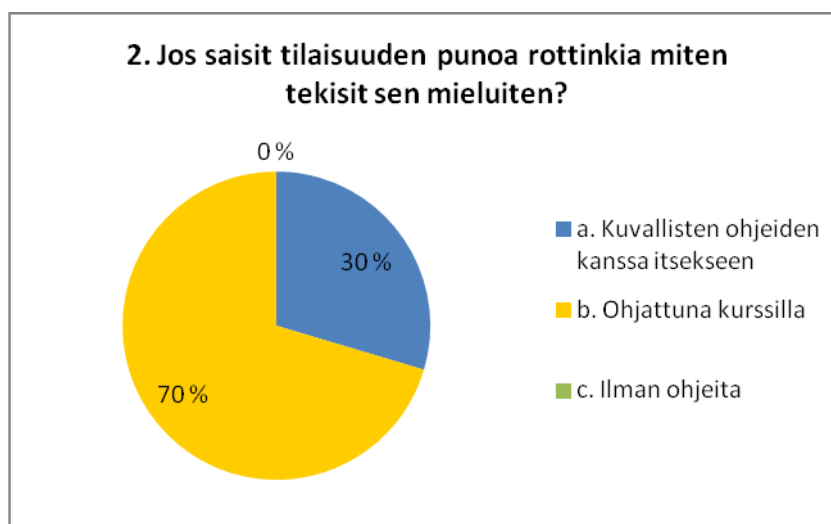
Kyselyyn vastasi yhteensä kaksikymmentäseitsemän (27) henkilöä. Jokainen vastaaja oli vastannut kaikkiin kysymyksiin. Yksi henkilö on 3,7 %, joka pyöristyy vastauksissa yleisimmin 4 %:ksi.

Ensimmäinen kysymys, vastaukset ja niiden jakautuminen näkyvät kuviossa 1. Tällä kysymyksellä kartoitettiin, onko moni punonut rottinkia ja ylipäänsä, tunnistavatko vastaajat mistä materiaalista on kyse. Vastausten perusteella voidaan sanoa, että suurimmalla osalla on kokemusta materiaalista, mutta vain pieni osa on itse työstänyt sitä.

Kuvio 1. 1. Kuinka tuttu materiaali rottinki sinulle on?

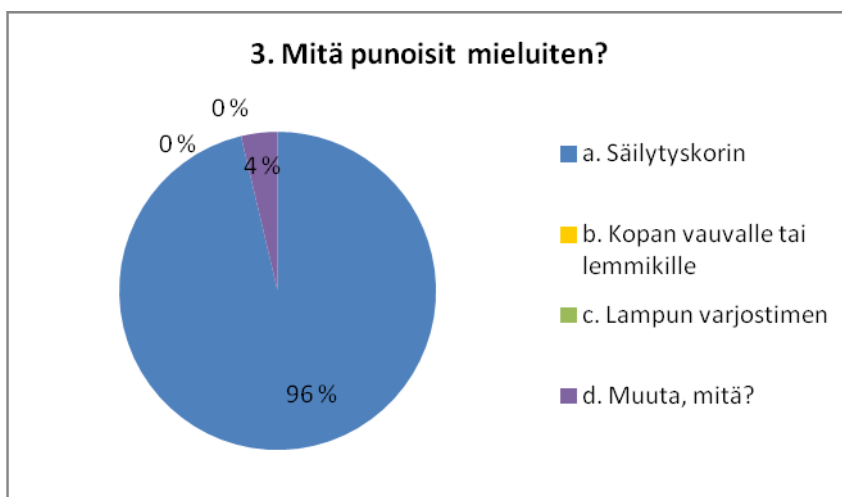
Toinen kysymys vastauksineen löytyy kuviosta 2. Tämä kysymys kysyttiin, jotta saataisiin osviittaa siitä, onko ohjatuille kädentaitokursseille kysyntää. Oletettiin, että nykypäivänä, kun netissä on paljon hyviä ohjeita ja videoita, a-vaihtoehto olisi saanut enemmän kannatusta. Vastausten perusteella ohjatut kurssit ovat edelleenkin kysytyjä. Tämä on hyvä uutinen tulevaa yritystoimintaa ajatellen. Toisaalta myös ”tee se itse”-pakettikin ohjeineen voisivat mennä kaupaksi. Tästä lisää kuviossa 4.

Kuvio 2. 2. Jos saisit tilaisuuden punoa rottinkia, miten tekisit sen mieluiten?

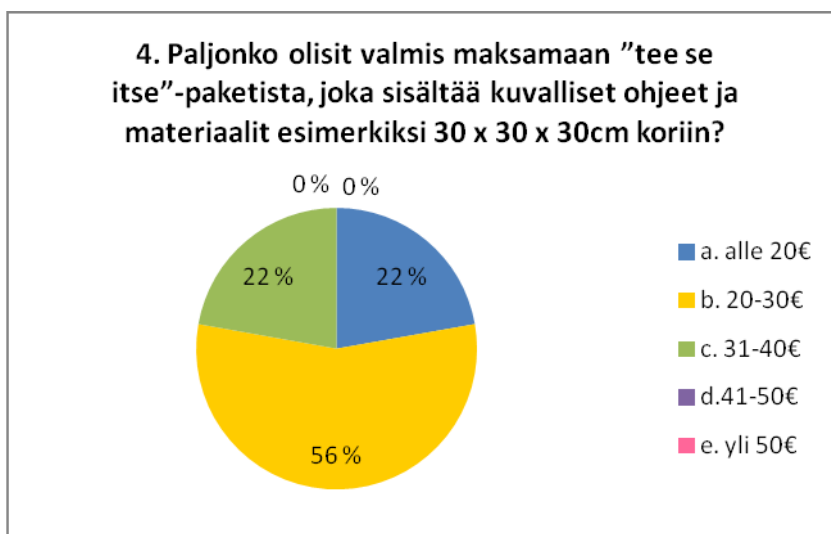
Kolmas kysymys vastauksineen on opinnäytetyön kannalta olennaisin (kuviosta 3). Palvelumuotoilun periaatteita noudattaen palvelutuotteen asiakaslähtöisyys on tärkeää ja haluttiin, että mahdolliset asiakkaat, eli kyselyyn vastanneet saavat vaikuttaa siihen, minkä tuotteen tekijä ottaa työstettäväksi rottinkituotteeksi. Alkuperäisten suunnitelmien mukaan tekijä olisi

punonut kopan (vauvalle tai muuhun tarkoitukseen) ja laatinut siihen ympärille ohjeet ja palvelukuvauksen. Sen sijaan vastauksien perusteella säilytyskori (vaihtoehto a) sai suurimman kannatuksen (96 %). Tämän enemmistön perusteella työstettäväksi otetaan säilytyskori, sen ohjeiden ja työn kuvauksen laatiminen. Viimeiseen vastausvaihtoehtoon tuli yksi vastaus (vaihtoehto d) ja ehdotus tuotteeksi oli lasten istuin.

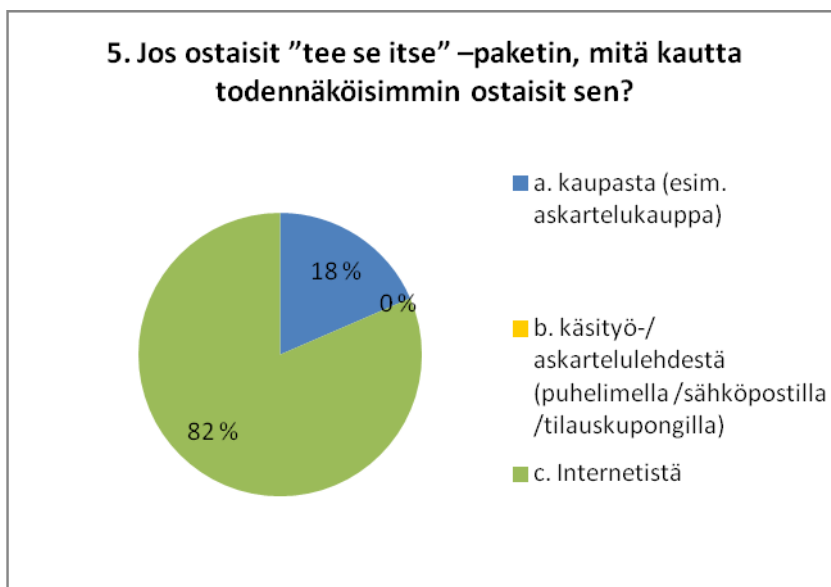
Kuvio 3. 3. Mitä punoisit mieluiten?

Neljäs kysymys ja sen vastaukset käsittelevät ”tee se itse” -paketin hintaa (kuvio 4). Alkuperäisten suunnitelmien mukaan ajatuksena oli laatia palvelukuvaus ilman palvelutuotteen hinta-arviota. Nyt tekijällä on kuitenkin vastausten muodossa materiaalia ja suuntaa sille, mitä asiakkaat olisivat valmiita maksamaan ”tee se itse” -paketista tai ohjatusta kurssista (kuvio 6). Nämä tulokset palvelevat tekijää tulevassa kehitystyössä.

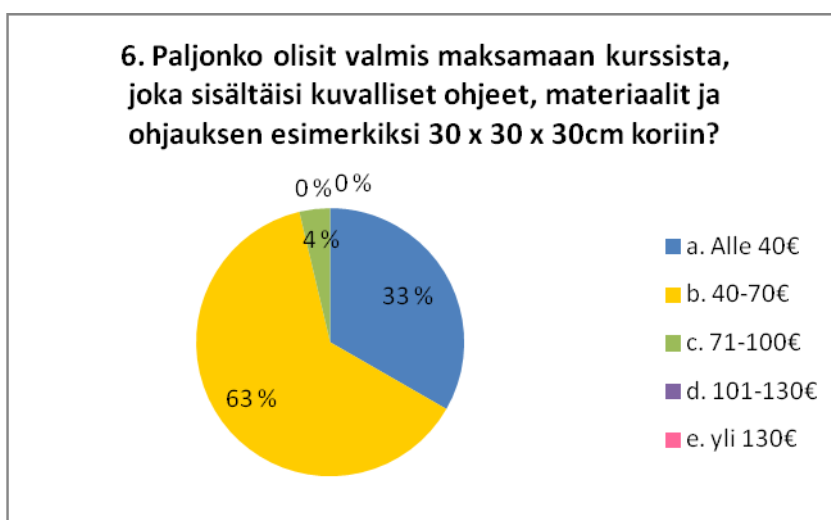
Kuvio 4. 4. Paljonko olisit valmis maksamaan ”tee se itse” -paketista, joka sisältää kuvalliset ohjeet ja materiaalit esimerkiksi 30 x 30 x 30 cm koriin?

Viidennen kysymyksen vastauksista (kuvio 5) käy selkeästi ilmi, mikä olisi paras jakelukanava ”tee se itse” -paketille. Ylivoimaisesti suosituin vaihtoehto on internet (82 %). Loput äänistä sai vaihtoehto a, 18 prosenttia vastaajista ostaisi paketin esimerkiksi askartelukaupasta. Sen sijaan kukaan ei halunnut ostaa pakettia käsityö- tai askartelulehden kautta.

Kuvio 5. 5. Jos ostaisit ”tee se itse” -paketin, mitä kautta todennäköisimmin ostaisit sen?

Viimeisessä kysymyksessä (kuvio 6) käsiteltiin kurssin hintaa. Suurin osa vastaajista (63 %) olisi valmis maksamaan kurssista 40–70 euroa, kun taas 71–100 euroa vain 4 % eli yksi vastaajista, ja alle 40 euroa 33 %.

Kuvio 6. 6. Paljonko olisit valmis maksamaan kurssista, joka sisältäisi kuvalliset ohjeet, materiaalit ja ohjauksen esimerkiksi 30 x 30 x 30 cm koriin?

5 ROTTINGISTA TUOTE

Tässä luvussa kerrotaan rottingista materiaalina, millaista se on, kuinka se käyttäytyy ja mistä sitä saadaan. Tämä luku kertoo myös yleisesti rottinkituotteesta ja -korista sekä siitä, miksi opinnäytetyön työstettäväksi tuotteeksi valikoitui rottinkikori. Lopuksi kerrotaan, kuinka rottinkikorista voidaan tuotteistaa palvelutuote.

5.1 Rottinki materiaalina

Rottinki on palmusuku, josta käytetään yleisimmin calamus-lajeja. Lajeja on lähemmäs neljäsataa. Nämä ovat pääosin indomalaijlaisen alueen laajeja. Rottinkia kasvaa tropiikin saarilla esimerkiksi Länsi-Intian saariston viidakoissa. Kasvin varret ovat noin sormenpaksuisia, piikkikäitä ja voivat kasvaa useiden kymmenien metrien mittaisiksi. (Keinänen 1989, 5; Bühler & Köhler 1994, 271; Factum 6. osa, 250.)

Rottingin pinta on luonnostaan kova ja kiiltävä, ja siksi se soveltuu halkaisemattomana hyvin huonekalujen valmistukseen. Lisäksi siitä voidaan käyttää pinnasta erotettua nauhaa ja ydinrottinkia erilaisten korien ja esineiden valmistuksessa. (Bühler & Köhler 1994, 271; Keinänen 1989, 5.)

Rottinki on taipuisaa ja liottamalla sitä 5–30 minuuttia paksuudesta riippuen, se taipuu vielä enemmän eikä katkea punoessa. Ydinrottinki on muodoltaan pyöreää ja se soveltuu korinpunontaan. Sitä on saatavilla 1–5mm paksuisina. Jotkut työt vaativat tukirakenteisiinsa paksumpaa rottinkia, jolloin hyödynnetään ohuimpia huonekalurottinkeja. Nämä ovat vahvuudeltaan 5–10mm ja niitä kutsutaan piiskarottingeiksi. (Bühler & Köhler 1994, 271–272.)

Malaijien saariston saari Borneo käy nykyään merkittävää maailmankauppaa rottingilla ja tukkipuulla. Indonesia ja Malesia myivät 1990-luvulla yhteensä 125 000 tonnia rottinkia, joista suurin osa oli kerätty Borneon sademetsistä. (Kiiänmaa 2012, 24, 26.) Rottingin käyttö materiaalina on kestävää, koska sen keräily ja jatkojalostus eivät vahingoita metsää. Siitä huolimatta sen keräily on tuottava toimeentulo paikallisille ihmisille. Tämä myös kannustaa ihmisiä säilyttämään sademetsät, koska rottinki tarvitsee kasvaakseen puita ympärilleen. (Borneon sademetsät 2015; Elinkeinot ja ihmiset 2013.) Toisaalta rottinkia tulee ostaa harkiten, sillä lajia uhkaa paikoin liikakorjuu (Sademetsäystävällinen koti - opas kodin puuostoksiin 2016).

5.2 Rottinkituote

1900-luvun alkupuolella monet rottinkituotteet olivat yleisiä käyttötavaroita kotitalouksissa. Näitä olivat esimerkiksi ostos-, sieni-, eväs-, pyykki-, ja vauvankorit sekä lastenvaunut ja mattopiiskat. Viktor von Wrightin pajuja rottinkitarvetehtaan valmistettiin muun muassa edellä mainittuja tuotteita. Moni suomalainen korinpunoja oppi ammattinsa hänen tehtaas-

saan. Useat korinpunojat olivat sokeita, niin kuin nykyäänkin Suomessa. (Leiviskä & Nokelainen 1988, 8.)

Suomesta saa nykyäänkin ostettua suomalaisena käsityönä punottuja rottinkituotteita, kuten koreja. Näkövammaisten käsityöläisten tekemiä koreja ja muita tuotteita myy Annansilmät-Aitta. Heillä on valikoimissaan erimallisia ja -kokoisia koreja. (Annansilmät-Aitta 2016.)

5.3 Rottinkikori

Palvelumuotoilun periaatteita noudattaen palvelutuotteen asiakaslähtöisyys on tärkeää ja haluttiin, että mahdolliset asiakkaat, eli kyselyyn vastanneet saavat vaikuttaa siihen, minkä rottinkituotteen tekijä ottaa työstettäväksi rottinkituotteeksi. Ohjeistettavaksi rottinkituotteeksi valikoitui selkeällä enemmistöllä rottinkikori. Päätös perustuu kyselyyn, joka esitellään luvussa 4.

Kuten yllä todettiin, rottinkikoreja punovat nykyään esimerkiksi näkövammaiset käsityöläiset. Ulkomailla tuotettuja rottinkikoreja saa ostettua kaupasta ja niitä onkin tarjolla monenlaisia. Niitä käytetään monipuolisesti sisustuksessa. Useimmiten tuote on säilytyskori, pyykkikori tai kahvallinen kori, joka toimii esimerkiksi ostoskorina. Myös kaupunkien toreilla tapaa toisinaan rottinkituotteiden myyjä.

Jos rottinkikorin haluaa tehdä itse, löytyy siihen monenlaisia ohjeita. Tekijän tutkimissa ohjeissa on puutteita neliskulmaisen korin punonnasta, jossa olisi pohja kokonaan punottu, eikä levypohjainen kori. Kokonaan punottu korin pystyy useimmiten valmistamaan kotona, mutta levypohjaiseen koriin tarvitsee käsin tai koneella poraamista. Tähän puutteeseen tekijä valmistaa rottinkikorin ja työohjeet.

5.4 Rottinkikorin tuotteistaminen palvelutuotteeksi

Miten rottinkikori voi olla palvelutuote? Tässä luvussa pohditaan, mikä tekee rottinkikorista palvelutuotteen. Lisäksi perustellaan, miksi rottinkikori ei ole pelkästään tuote vaan myös palvelutuote.

Rottinkikori on yksistään tuote, jonka voi ostaa kaupasta tai käsityöläiseltä. Rottinkikorista syntyy palvelutuote, kun se tuotteistetaan. Tässä opinäytetyössä rottinkikori tuotteistetaan tekijän oman tulevaisuuden yrityksen tarpeisiin pilottimaiseksi palvelutuotteeksi. Tarkoituksena on hyödyntää tuotteistettua palvelutuotetta myöhemmin muita palvelutuotteita kehitäessä ja toteuttaessa.

Tekijä käyttää rottinkikorin mallia, ohjetta ja palvelutuotetta suunnitellessaan hyväkseen tämän hetkistä osaamistaan ja asiantuntemusta, jota hänellä jo on. Tekijä syventää lisäksi tietojaan ja taitojaan perehtymällä taustatietoon sekä kokeilemalla hänelle uusia punontamalleja. Lopuksi hän testaa työohjetta testaajaksi lupautuneella henkilöllä. Tässä kokonaisuudessa

otetaan huomioon asiakas, koska tarkoituksena on luoda tästä kokonaisuudesta pohja yrityksen yhdelle myyntivaltille - palvelutuotteelle. Tätä prosessia kutsutaan tuotteistamiseksi.

Palvelutuote rottinkikorista syntyy, kun rakentaa sen ympärille palvelun. Rottinkikorille laaditaan työohje materiaalimenekkeineen ja näin saadaan tuote, jota pystytään myymään sellaisenaan tai palvelutuotteen, kun siihen liittyy ohjauksen. Rottinkikori-palvelutuotteen voi myydä esimerkiksi viikonlopun tai useamman illan punontakurssina. Kurssilla tekijä ohjaa asiakkaille korin punomista, he saavat elämyksen kädentaidoista ja jokainen saa itse tehdyn korin mukaansa.

Tuotteistamisen yksityiskohdat jäävät hautumaan ja suunniteltavaksi seuraavaan vaiheeseen, joka kuuluu tulevaisuuden kehitystyöhön oman yrityksen perustamisessa.

6 ROTTINKIKORIN VALMISTUSPROSESSI JA TYÖOHJEIDEN SYNTY

Tässä luvussa kuvataan rottinkikorin ja työohjeiden valmistusprosessi. Suunnittelun apuna on käytetty valmiita koreja, jotka esiintyvät myös ensimmäisissä kuvissa. Niiden avulla havainnollistetaan suunnittelun yksityiskohtia. Luvussa kerrotaan myös punonnan vaiheet yksityiskohtaisesti ja kehitysideoita niihin. Lisäksi kuvataan työohjeiden kirjoitus ja perustellaan, miksi työohjeet on laadittu tekijän tekemällä tavalla.

6.1 Suunnittelu

Alun perin tekijän ideana oli valmistaa rottingista vauvankoppa. Tekijä on punonut aiemmin koulutyönään vauvankopan ja opinnäytetyössä oli tarkoitus laatia sille ohjeet ja parantaa ensimmäistä versiota kopasta. Kysely mahdollisille tulevaisuuden asiakkaille kuitenkin kumosi tuon ajatuksen, koska suurin osa vastaajista oli innokas tekemään vaihtoehtoja nimenomaan rottinkikorin (luku 4.2, kuvio 3). Rottinkikori on arkinen tuote ja sellainen, jota jokainen voisi tarvita tai hyödyntää omassa arjessaan. Suurimmalla osalla ihmisistä on erilaisia ja erikokoisia säilytyskoreja enemmän tai vähemmän. Arki on se paikka, jossa ihminen kuluttaa ja elää suurimman osan elämästään, tämän takia myös liiketoiminnan kasvun mahdollisuudet ovat arjessa (Korkman & Arantola 2009, 14). Näin on hyödyllistä tarttua esineeseen, jolla on enemmän tarvetta arjessa kuin esimerkiksi vauvankopalla.

Rottinkikorin suunnittelu alkoi tekijän mielessä heti, kun päätös rottinkikorista syntyi. Syntyi ajatus neliskulmaisesta korista, joka mahtuisi hyllyyn. Tässä tapauksessa haluttiin, että kori olisi sopiva Ikean Expedithyllyyn (nyk. Kallax). Korista oli tarkoitus tulla juuri sen kokoinen, koska Ikean Expedithyllyt ovat todella suosittuja ja yleisiä. Koolle oli perusteluja myös tekijällä itsellään, sillä hänellä oli tarve ko. hyllyyn laitettaville

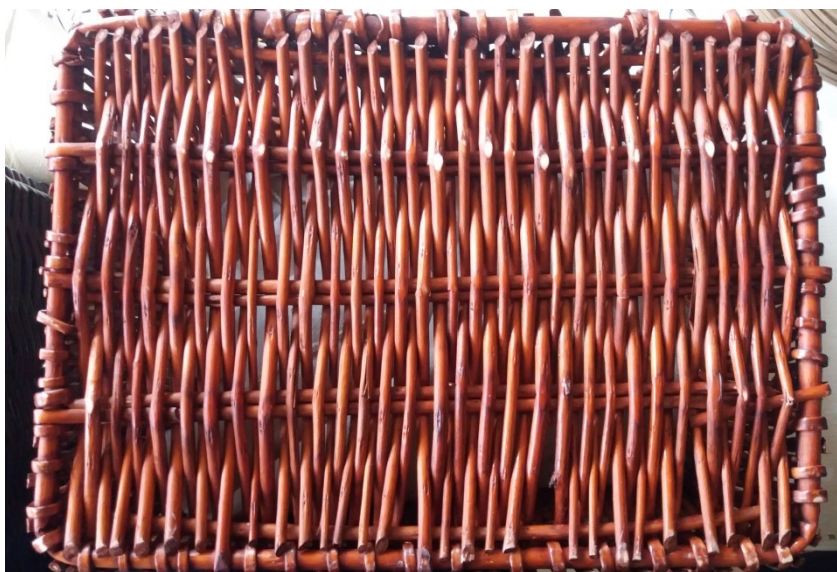
koreille. Tekijällä oli myös kokemusta suurin piirtein samankokoisista koreista, koska oli aiemmin virkannut niitä matonkuteesta. Hän oli kokenut ne käyttökelpoisiksi ja hyvän kokoisiksi esimerkiksi leluille, hanskoille ja sekalaisille tavaroille. Korin koko olisi myös sellainen, että siihen mahtuisi A4-kokoisia papereita, esimerkiksi laskuja ja muita virallisia papereita tai A4-kokoisia papereita sisältäviä kansioita. Korin lopulliseksi kooksi hahmottui 32 x 38 x 32 cm (leveys x syvyys x korkeus).

Suunnittelun lähtökohdaksi etsittiin ohjetta neliskulmaisesta korista, mutta ei löydetty muita kuin levypohjaisen korin ohjeita. Tekijä päätti tutustua itsellä oleviin valmiisiin koreihin ja käyttää niitä suunnittelun pohjana. Myöhemmin löytyi neliskulmaisen korin pohjaan yksi ohjekuva, mutta siinä vaiheessa suunnitelmat oli tehty ja työ aloitettu.

Suunnittelussa on käytetty hyödyksi mustaa ja ruskeaa koria, jotka ovat mitoiltaan melko lähelle suunniteltua koria (kuvat 1–2 ja 4–5). Näissä kaupasta ostetuissa koreissa on käytetty melko paksua rottinkia, pajua tai muuta vastaavaa puumaista materiaalia. Sekä loimet, että kuteet olivat melko paksuja, noin 5–6 mm halkaisijaltaan. Paksuus tekee korista jämmäkämmän ja kestävämmän, kuin ohuemmasta materiaalista valmistetun. Ohuemmasta materiaalista punoessa korista saa kestävämmän, kun punoo esimerkiksi tuplaloimella ja -kuteella. Tekijä oli ostanut materiaalin jo ajoissa, ja päätti hyödyntää sitä, vaikka kyseessä oli halkaisijaltaan 3mm rottinki. Päätös toi suunnitteluun mukaan tuplaloimen ja -kuteen.

6.1.1 Pohjan suunnittelu

Valmiskoreissa on pohjassa 5–6 loimea. Loimien vähyys johtuu käytetyn kuteen paksuudesta. Loimia ei pysty asettamaan paljoa tiiviimmin, koska silloin kuteita joutuisi taivuttamaan enemmän ja silloin katkeamisen riski kasvaa. Ruskeassa korissa pohja on erillinen levynsä, joka on punottu muutamalla loimella ympärillä kulkevaan ”tukirenkaaseen” (kuva 1). Mustassa korissa taas pohja on muuten erillinen, mutta lähellä reunoja on laitettu loimien kanssa limittäin uusia loimia, jotka jatkuvat ylös korin seinien loimiksi (kuva 2).

Kuva 1. Ruskean korin pohja

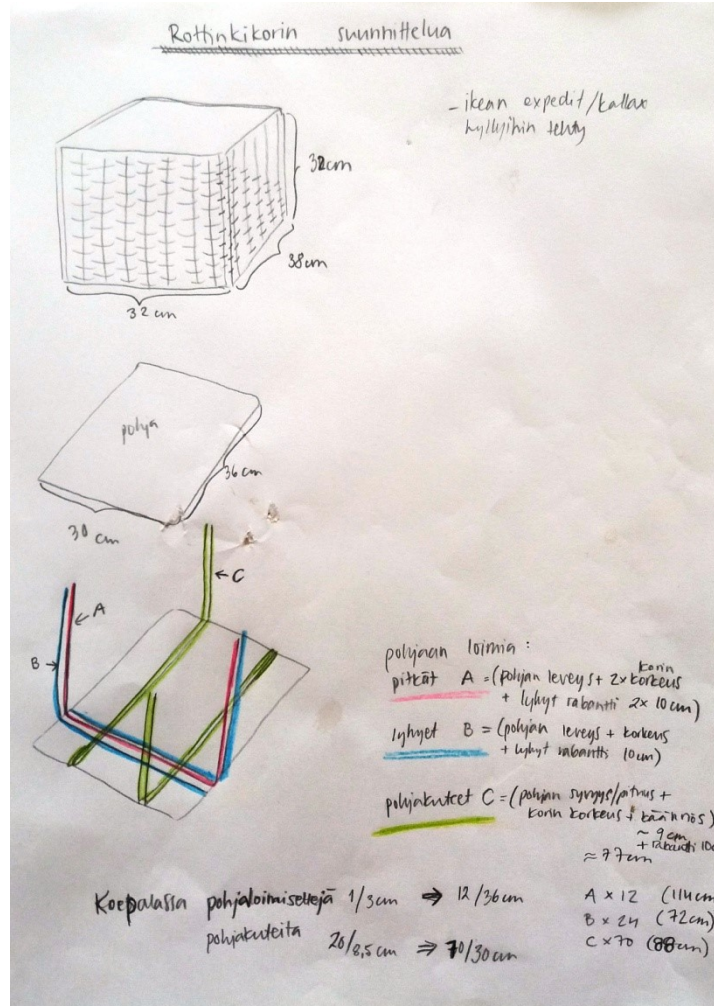

Kuva 2. Mustan korin pohja

Suunnittelussa on otettu huomioon kestävyys ja käytettävyys. Koska materiaalina on melko ohut rottinki, on pohjaan suunniteltu kolmiloimiset loimet. Jokainen loimi koostuu kolmesta vierekkäisestä loimesta. Niistä keskimäinen jatkuu molempiin suuntiin, eli molempiin pitkiin sivuihin seinäloimiksi. Vieressä olevat loimet alkavat toinen pohjan toisesta päästä ja toinen toisesta ja jatkuvat vastakkaisiin suuntiin seinäloimiksi yhdessä keskimäisen pohjaloimen kanssa. (Kuva 3.)

Kuteet on suunniteltu parikuteiksi kestävyysyystä. Joka toinen kudepari alkaa toisesta lyhyestä päädyistä ja joka toinen vastakkaisesta. Kudeparit jatkuvat vastakkaisiin päätyihin seinäloimiksi.

Koska loimet ovat yleensä aina paksumpia kuin kuteet, niin pohjassa on kolmoisloimet sekä kaksoiskuteet, ja seinissä kaksoisloimet ja yksittäiset kuteet.

Kuva 3. Rottinkikorin suunnittelua

6.1.2 Seinämien suunnittelu

Valmiskoreissa on keskenään hyvin erilaiset seinät. Ruskeassa korissa seinä on punottu eri suuntaan kuin mustassa korissa. Kuteet kulkevat pystysuunnassa ja loimet vaakasuunnassa. (Kuva 4.) Mustassa korissa kuteiden ja loimien suunnat ovat juuri päinvastoin. Mustassa korissa on kyseessä todennäköisesti yksinkertainen ranskalainen laitapunos. (Kuva 5.) Tässä punoksessa tarvitaan yhtä monta kudetta kuin loimiakin ja loimien suunta on oikealle yläviistoon (Sjöberg 2004, 25–26). Nämä molemmat seinien punontatavat koettiin tähän koriin soveltumattomiksi tavoiksi. Vaakaloiminen on liian heikkotekoinen ohuella materiaalilla punottavaksi ja toinen monimutkaisempi kuin tavallinen palttinapunos. Tarkoitus on pitää korin punominen mahdollisimman yksinkertaisena, koska siihen tulee kuitenkin väistämättä haastavia kohtia.

Koreissa on tavallisimmin sekä ylä-, että alareunassa jokin vahvikepunos. Työhön suunniteltiin alareunaan kimmeä ja yläreunaan ainoastaan lyhyt rabantti reunapäätökseksi. Korin seiniin suunniteltiin lisäksi tavallista palttinapunosta, joka tehtäisiin kahdella kuteella, koska loimia on työssä parillinen määrä. Jos loimipuikkoja on parillinen määrä, menee punonta saman loimen sisäpuolelta seuraavilla kierroksilla yhdellä säikeellä punottaessa (Keinänen 1989, 7). Tämän takia punotaan kahdella säikeellä samanaikaisesti.

Kuva 4. Ruskean korin seinä

Kuva 5. Mustan korin seinä

6.2 Punonta

Tässä alaluvussa kuvataan rottinkikorin punonnan vaiheet sekä asiat, jotka on hyvä ottaa huomioon tuotetta edelleen kehitellessä.

Suunnitteluvaiheen jälkeen alkoi punonta. Suunnitelmat sekä työ muokkaantuivat tekemisen mukana. Punonta alkoi pienellä testikappaleen punonnalla (kuva 6). Tarkoituksena oli saada tuntuma siitä, voiko suunnitel-

lulla tavalla ylipäänsä punoa. Testikappaleen punonnasta sai muun muassa oleellista tietoa loimisetien ja kudeparien tiheydestä. Kappaleesta laskettiin kuteiden ja loimien arvioitu menekki, ja pätkät leikattiin arvion mukaan valmiiksi varsinaista työtä varten. Testikappaleesta kävi myös ilmi, että pohjan tulee olla joka suunnasta noin 2 cm pienempi, kuin korin haluttu leveys ja syvyys. Seinät ulkonevat kääntäessä väkisin, joten on hyvä olla hieman levenemisen varaa, jos lopullinen koko on tarkka.

Kuva 6. Testikappaleen punontaa

Kuteet ja loimet leikattiin valmiiksi määrämmittoihin, jotta työtä olisi sujuvaa punoa. Näin pystyi myös ennakoimaan rottinkien liottamisen sopivaan aikaan. Työn edetessä rottinkeja laitettiin likoamaan aina sopiva määrä, etteivät ne ole vedessä liian kauan. Liika liottaminen haurastuttaa rottingin. Työn edetessä otetaan myös paljon kuvia, jotta ohjeiden kirjoittaminen on helpompaa ja, jotta kuvia saadaan tukemaan sanallista ohjetta.

Aloitusristikossa on käytettävä apuna narua, jotta säikeet pysyvät paikoillaan. Työssä kannattaa aluksi käyttää apuna lisäksi pyykkipoikia pitämään työn reunimmaisat säikeet paikoillaan. Pohja punotaan, kuten työohjeissa (liite 2). Pohjan punonnassa on hyvä ottaa huomioon ja tarkistaa ajoittain, että kulmat olisivat mahdollisimman suorassa kulmassa. Näin korista tulee siisti ja suora.

Korin seinien punonnassa on käännettävä kaikki seinäloimet pyörittämällä sormien välissä, kuten työohjeissa sanotaan (liite 2). Pyöritys tehdään, jotta seinät nousisivat jyrkemmässä kulmassa ylöspäin, ja jotta säikeet eivät katkeaisi. Opinnäytetyötä varten punotussa kaikkia ei ole pyöritetty ja sen huomaa, koska seinä ei nouse tarpeeksi jyrkästi. Tekovaiheessa työn alareunan vahvikepunokseksi punottiin uurrepunosta kymmen asemesta. Vaihdos tehtiin, koska tekijä halusi kokemuksen erilaisesta vahvikepunoksesta, kuin oli aiemmin punonut. Uurrepunos kävi tähän koriin yhtä hyvin kuin kimme. Uurrepunosta on punottu kaksi kerrosta, jotta se erottuu pohjasta ja varsinaisesta seinästä. Kahden kerroksen avulla saa myös tuettua ja nostettua seinät paremmin ylöspäin. Uurrepunos punotaan neljällä säikeel-

lä ja punoksen lopuksi kaksi katkaistaan ja kahdella jatketaan seinämän palttinapunosta. Uurrepunos on aloitettu korissa ja myös ohjeissa korin ulkopuolelta. Tämä olisi hyvä korjata tuotekehittelyssä niin, että säikeiden päät jäisivät heti alussa työn sisäpuolelle. Näin pääsee eroon yhdestä ylimääräisestä työvaiheesta kesken uurrepunoksen.

Punoessa kävi ilmi, että lyhyitä sivuja on haasteellista punoa, koska loimet ovat niissä tiheämmässä kuin pidemmissä sivuissa. Tämä tuottaa ongelmia, koska kude ei aina ole kovin joustavaa ja silloin se katkeaa helposti tai tulee murtumia. Nämä näkyvät työssä. Lisäksi, jos jatkokohtia tulee työhön paljon, se heikentää korin seinien rakennetta ja silloin myös muotoa on hankalampi hallita. Loimien harventaminen päädyissä olisi hyvä ottaa tuotekehittelyssä huomioon ja kehitellä keino, jolla loimien välejä saa suurennettua. Tämän voisi ratkaista esimerkiksi punomalla pohjaan enemmän lisäkuteita loimien väliin, näin loimien välit harvenevat.

Suunnittelussa ei oltu huomioitu käsiaukkoja lainkaan. Ne suunniteltiinkin työn edetessä. Käsiaukkojen tuli olla sen kokoiset, että sormet mahtuvat reikiin. Aukot tulivat lyhyihin sivuihin, koska kori on suunniteltu olemaan hyllyssä niin päin, että kapea pääty näkyy ulospäin. Lyhyen sivun loimiväli on niin pieni, että siihen ei mahdu suoraan sormet kunnolla väliin, joten välejä oli suurennettava tavalla tai toisella. Tekijä suunnitteli aukot päätyjen keskelle ja osan keskimmäisistä loimista kaartumaan toisia loimia vasten, jotta rei'istä saadaan riittävän suuret (kuva 7). Jos tuotekehittelyssä versiossa on päätyjen loimissa isommat välit, niin käsiaukkojenkin teko yksinkertaistuu. Loimien kaartamista ei välttämättä tarvitse tehdä ollenkaan. Se myös yksinkertaistaisi ohjeita.

Kuva 7. Korin käsiaukot, sekä punonta sen päällä

Punonnan luonne ja tyyli käsiaukkojen korkeudella ja jälkeen syntyi kokeilemalla. Tekijä punoi aluksi käsiaukkojen kohdalla myös kahdella loimella, mutta se osoittautui turhan hankalaksi, koska säikeiden paikkaa olisi tarvinnut vaihtaa joka käänöksessä. Aukkojen välissä on pariton määrä loimia, joten punominen yhdellä kuteella on perusteltua ja järke-

vämpää. Yhdellä kuteella punottaessa käännöksistä sai myös siistimmän näköiset, kuin kahdella punottaessa.

Kuvassa 7 näkee myös punonnan aukon yläpuolella ja kuinka palataan takaisin normaaliin punontamalliin aukon päällä. Tämä tapa ei ole kaikkein siistein, sillä aukon jälkeen kahden seuraavan kerroksen väliin jää helposti aukkoja. Oli kuitenkin välttämätöntä saada sormille aukot suurennettua ja palata takaisin entiseen punontatyyliin. Aukon jälkeen palataan myös kak-sikuteiseen punontaan.

Yläreuna päätellään lyhyellä rabantilla. Se on riittävän kestävä tämänko-koiseen koriin ja kaunis päättelytapa. Reunassa on hyvä olla tarkkana, että jokainen loimi vedetään tiukkaan, jotta reunasta tulee siisti ja kestävä.

6.3 Ohjeiden kirjoitus

Rottinkikorin ohjeiden tavoitteena on olla asiakaslähtöiset. Asiakkaat ovat erilaisia, toteaa markkinointiyhteisö yksimielisesti, mutta miten erilaisuuteen tulisi reagoida (Korkman & Arantola 2009, 24)? Näin alussa, kun yritystä ja asiakkaita ei käytännössä vielä ole, on tekijän luotettava omaan kokemukseensa asiakkaana olemisesta ja ohjeiden käytöstä. Lisäksi tekijä saa arvokasta tietoa yhdeltä ohjeidentestaajalta. Tulevaisuudessa, kun ohje on mahdollisesti käytössä enemmän, on tekijällä mahdollisuus tehdä laajempi kysely ohjeiden toimivuudesta käytännössä erilaisten ihmisten käytössä.

Tekijän kokemuksen mukaan työohjeiden tulee olla selkeät, informatiiviset, helppolukuiset ja mahdollisimman yksinkertaiset. Nämä seikat palvelevat siinä mielessä kaikkia, että ohjeiden päätarkoitus on antaa tietoa siitä, kuinka tämä nimenomainen rottinkikori punotaan. Ohjeita voidaan muokata asiakaslähtöisesti esimerkiksi niin, että korin kokoa muutetaan asiakkaan tarpeisiin sopivammaksi. Näin toimitaan myös ohjeita kokeilevan asiakkaan kanssa hänen niin halutessaan. Asiakaslähtöisyyttä on helpompi soveltaa siinä vaiheessa, kun on kysymyksessä palvelu, eli tässä yhteydessä rottinkikorin punontakurssi. Kurssilla tehdään asiakaslähtöistä toimintaa, kun jokainen saa valita korin koon ja saa lisäksi henkilökohtaista asiakkaan tarpeista lähtevää ohjausta.

Ohjeiden kirjoituksesta ei löytynyt varsinaisia oppaita, joten apuna käytettiin punontaan ja askarteluun liittyviä kirjoja. Rottingin punonnasta ei niin ikään löytynyt nykyajan mukaisia kirjoja, joten yhden vanhan rottinkiaiheisen kirjan, *Punomme rottingista* (Keinänen 1989), rinnalle valittiin Suomalainen pajukorikirja (Savolainen & Väätäinen 2004) sekä *Puno pajuista ja muista luonnonmateriaaleista* (Sjöberg 2004). Näiden lisäksi tutkittiin seuraavia kirjoja: *Sisusta risusta* (Puukko & Koivumäki 2012) sekä *Risu, paju, betoni & rautalanka* (Uusitalo & Tuomi 2011).

Kolme vanhinta kirjaa ovat tyyliltään siinä mielessä samanlaisia, että niissä ohjeet on kirjoitettu yhteen pötköön ikään kuin kirjan tekstiksi. Uu-

demmissä on sen sijaan käytetty ohjeiden pilkkomista ja osat on numeroitu. Tekijän oman kokemuksen mukaan uudempien pilkottuja ohjeita on helpompi seurata. Ne ovat selkeitä ja niissä on helpompi pysyä perässä, missä ollaan menossa. Toisaalta vanhemmissa kirjoissa on selkeästi numeroitu kuvat ja lisätty numerot oikeaan kohtaan tekstiin. Tämä selkeyttää ohjeita ja auttaa seuraamaan sitä. Tästä huolimatta tekstin pilkkominen vaikuttaa selkeämmältä ja helppolukuisemmalta vaihtoehdolta. Tämän takia ohjeiden kirjoitukseen valitaan pilkottu tyyli.

Pilkotut tekstit jaotellaan ranskalaisin viivoin tai muulla vastaavalla tavalla. Ohjeiden numerointi jätetään pois, koska numerointia tulee tekstin sisälle, kuten vanhemmissa kirjoissa. Kuvat ja teksti on helppo yhdistää numeroimalla. Kuvien tarkoitus on selkeyttää ja tukea sanallista ohjetta. Ihmiset ovat oppijoina erilaisia, ja on tärkeää, että erilaiset oppijat osaavat käyttää ohjetta. Toiset pärjäävät pelkällä sanallisella ohjeella ja toisille on todella tärkeää, että kuvat ovat tekstin tukena.

Tekijän tavoitteena on pitää ohjeet selkeinä, yksinkertaisina ja helppolukuisina. Lauseet eivät saa olla liian pitkiä, jotta jokainen ohjeen osa tulee huomioituksi. Selkeyden kannalta on myös tärkeää, että ohjeisiin ei tule liikaa erilaisia elementtejä. Sisusta risusta -kirja on todella kaunis, mutta siinä on tekijän tavoitteiden kannalta liikaa erilaisia elementtejä. Vaikka useimmat ohjeet ovat lyhyitä ja yksinkertaisia, ne hukkuvat osittain kaiken rekvisiitan joukkoon. Toisaalta kirja on selkeästi sisustusaiheinen ja kirjan tekijöillä on varmasti ollut tarkoituksena antaa inspiraatioita kuvilla ja kirjan ulkoasulla. Rottinkikorin ohjeen tavoitteet ovat näin ollen erilaiset ja on hyvä pyrkiä siihen, että ne ovat selkeät ja luettavat.

Termistön tulee olla koko ajan yhdenmukaista ja johdonmukaista, jotta ohjeet ovat selkeät ja yksiselitteiset. Punomme rottingista -opas on ainoa valitsemistani teoksista, joissa punotaan rottinkia ja näin ollen käytetään nimenomaan rottingin punonnassa käytettävää sanastoa. Oppaassa puhutaan loimipuikoista, kuderottingista ja kudinsäikeistä (Keinänen 1989, 7). Tekijän tarkoituksena on tehdä ohjeista yksinkertaiset, joten valitaan käytettäviksi sanoiksi loimi/loimet, kude/kuteet sekä yleisesti yksittäisestä kudin tai loimisäikeestä puhuttaessa rottinki.

Ohjeiden valmistuttua löytyi niistä heti parannettavaa: Kaikki valokuvat eri työvaiheista olisi ollut hyvä ottaa neutraalia, esimerkiksi valkoista taustaa vasten, etteivät epäolennaiset asiat taustalla häiritse itse asiaa ja ohjattavaa työvaihetta. Tätä ei voi kuitenkaan enää näihin ohjeisiin korjata, vaan tarkoitus on, että se tehdään tuotetta kehitellessä.

7 TYÖOHJEIDEN TESTAUTTAMINEN JA JATKOKEHITYSIDEAT

Tässä luvussa kuvataan asiakkaan antama palaute hänelle muokattujen työohjeiden testaamisesta. Lisäksi kerrotaan jatkokehitysideoita, sekä asiakkaan, että tekijän omien havaintojen pohjalta.

7.1 Palaute asiakkaalta

Tässä alaluvussa kerrotaan, miten asiakkaan korinpunonta tekijän luomilla ohjeilla onnistui ja puretaan asiakkaan antamaa palautetta. Asiakkaana eli työohjeen testaajana toimi Ohjaustoiminnan artonomi Elina Malmström, joka on punonut opiskeluaikana koulun kursseilla ja hänellä on kokemusta erilaisien ohjeiden käytöstä (henkilökohtainen tiedonanto 9.12.2016 ja 13.1.2017). Hän antoi palautteen suullisesti ja osittain kirjallisesti, lyhyesti muistilapulla. Palaute oli monipuolinen ja kattava.

Asiakkaalle kehiteltiin paremmin hänen tarpeisiinsa sopiva korin koko. Näin asiakas sai punottua korinsa myös nopeammin, kuin alkuperäisellä ohjeella olisi saanut. Tekijä muutti asiakkaan ohjeisiin oikeat sivujen ja säikeiden pituudet. Asiakkaan tarpeisiin muokattu ohje on opinnäytetyön liitteenä (liite 3).

Elina Malmström antoi palautetta työohjeen rakenteesta. Hän huomioi, että olisi asiakkaan kannalta selkeämpää, jos ohjeen rakenteeseen tulisi erikseen johdanto tai muu sellainen selostava alkukappale, jossa käytäisiin yleisesti ohjetta läpi: alkuvalmistelut, työn etenemisen vaiheet yleisellä tasolla, maininta siitä, että pohja on vaativampi kuin seinämät sekä kuva valmiista tuotteesta. Alkuvalmisteluihin hän ehdotti vinkkinä rottinkien niputusta ja nimeämistä, jotta ei tule työn edetessä sekaannuksia. Hän toivoi eri osioille pääotsakkeet korostetusti ja alaotsikot huomaamattomammin. Pääotsikoiksi hän ehdotti esimerkiksi johdanto, pohja, seinämät ja viimeistely. Tämänhetkisessä ohjeessa isompia pääotsikoita ei ole ollenkaan. Malmströmin mukaan nämä muutokset auttaisivat jäsentelyssä ja työn toteutuksen suunnittelussa.

Testaaja yksinkertaistaisi lauserakenteita, esimerkiksi loimisetin rakentaminen-kappaleesta ehdotti kolmen ensimmäisen kohdan yksinkertaistamista ja selkiyttämistä (liite 3). Siinä voisi esimerkiksi ”viereen” sanan sijasta kirjoittaa ”vasemmalle puolelle”. Hän myös täsmentäisi muutamia käsitteitä, kuten ”lisäkuteet”. Hän koki, että termi oli puutteellinen tai epäselvä. Hän toivoi lisäkuteiden lisäämistä kaaviokuvaan, jossa näkyvät tärkeimmät kuteet ja loimet. Lisäksi lisäkuteet olisi hänen mukaansa hyvä nimetä kirjainlyhenteellä (D), vastaavasti kuten muutkin kuteet ja loimet on nimetty. Kuvaan yksi (1) hän merkitsisi langan paikan.

”Toinen pohjakudepari” -otsikon alla toisessa kohdassa on turha lause. Testaaja huomioi, että ohjeessa kehoitetaan jatkamaan niin kauan kuin loi-

misettejä on, vaikka niitä on vain kaksi. Testaajalla heräsi tässä kappaleessa myös kysymys, kuinka tiiviisti pohjakudeparit laitetaan toisiinsa nähdessä. Tämä olisi hyvä lisätä ohjeisiin.

”Pohjakuteiden lisääminen” -kappaleessa testaaja huomasi ehkä turhaakin toistoa. Hän ehdotti, että osan kappaleesta voisi korvata viittauksilla kahden ensimmäisen kudeparin ohjeistukseen.

Testaaja Malmström huomasi, että pohjan oikean reunan päättelyohjeessa kohdassa kaksi ei mainita, että käännetty loimet menevät kahden loimisetin takaa. Tämä olisi hyvä lisätä ohjeisiin vielä kuvan tueksi. Testaaja kyseli myös, voisiko lisäpohjakuteet laittaa jo punoessa paikoilleen, eikä ujuttaa jälkikäteen, niin kuin ohjeissa on. Työn edetessä tekijä testasi moneja tapoja ja pujottaminen sujui helpommin, kuin kuteiden lisääminen jo punontavaiheessa. Testaaja toivoi kappaleeseen lisäkuteille omaa otsikkoa ja kappaletta selkeyden vuoksi. Samasta syystä hän toivoi kuvaan merkittäväksi lisäpohjakuteet esimerkiksi eri värillä. Tämä päättely ja lisäkuteiden lisäämisen vaihe aiheutti testaajalle päänvaivaa ja hän joutui kysymään neuvoa ohjeen laatijalta.

Elina Malmströmin mielestä ohjeet olivat muilta osin hyvät ja selkeät. Hän sanoi, että kuvat ovat hyvät ja tukevat tekstiä. Hänen mielestään oli hyvä, että piirroksia on paljon.

Hänen mielestään korin pohja on hyvännäköinen ja siinä on kaunis pintastruktuuri. Se on eloisa, muhkea, vahva ja leikkisän innostava. Ohjeiden testaaminen on herättänyt testaajassa uudelleen innostuksen punontaa kohtaan. Punominen ja lopputulos tuottivat mielihyvää ja lisäksi tuote tuli hyötykäyttöön. Hän sai punomisesta onnistumisen kokemuksia.

7.2 Kehitysideoita työohjeeseen

Saadun palautteen perusteella rottinkikorin työohjeessa on selvästi kehittämisen varaa. Työohjeen konkreettinen kehittäminen ja parantelu on tarkoitus rajata opinnäytetyön ulkopuolelle, jotta opinnäytetyöstä ei tule liian laaja.

Tekijä sai kuitenkin paljon hyödyllisiä vinkkejä ja kehitysideoita ohjeisiin ja kuinka mikäkin kohta kannattaisi kirjoittaa uudelleen, jotta ne olisivat selkeämmät ja luettavammat käyttäjälleen. Näitä vinkkejä olisi hyvä pääosin noudattaa ohjeita kehittäessä. Jokainen muutos tulee tehdä perustellusti mutta myös torjua perustellusti mikäli siihen on aihetta.

Palautteen ja oman pohtimisen tuloksena tekijä myös numeroisi ehdotetut pääotsikot ja niiden alakohdat kirjaimin. Tämä helpottaisi hahmottamista ja edellisiin ja edellä oleviin asioihin ja kohtiin viittaamista.

Tekijä pohti itse korin kulmien terävyyttä. Hän ei ollut niiden tasaisuuteen ja terävyyteen tyytyväinen, joten niille olisi hänen mielestään syytä tehdä

jotain. Tämä kehittäminen tarvitsisi kuitenkin erilaisia kokeiluja ja valmiiden korien tutkimista.

Kuten aiemmassa luvussa todettiin, ohjeista löytyi niiden valmistuttua heti parannettavaa: Kaikki valokuvat eri työvaiheista olisi ollut hyvä ottaa neutraalia, esimerkiksi valkoista taustaa vasten, etteivät epäolennaiset asiat taustalla häiritse itse asiaa ja ohjattavaa työvaihetta. Tämä on hyvä ottaa huomioon tätä ohjetta paranneltaessa ja uusia ohjeita kehitellessä.

8 OPINNÄYTETYÖN ARVIOINTI

Tämä luku pitää sisällään sekä tulosten että opinnäytetyöprosessin arvioinnin ja pohdinnan, sekä niistä nousevat johtopäätökset, jatkosuunnitelmat ja käyttöönoton.

Tekijän visiona oli alun perin tehdä rottinkikopalle työohje ja kehittää ensimmäistä tekemäänsä koppaa paremmaksi. Tämä ei kuitenkaan tässä opinnäytetyössä tullut kyseeseen, sillä kyselyn perusteella mahdolliset asiakkaat halusivat punoa mieluiten rottinkikorin.

Rottinkikopan lisäksi tekijä suunnitteli rottinkikopalle laajempaa kokonaisuutta, jota voi tulevaisuudessa hyödyntää ja jatkokehittää. Ajatuksena olisi luoda esimerkiksi äitiyskurssi, jonka sisältönä olisi punoa rottinkikoppa raskausaikana tulevalle vauvalle ja samalla käsitellä äidiksi tulemisen teemoja ja valmistautua lapsen syntymään. Tähän voisi liittyä myös korin sisustaminen itsetehdyillä tekstiileillä. Tämän tyylinen laajempi toiminta onkin tekijän tavoitteena omassa tulevassa yritystoiminnassa.

Tekijä on pyrkinyt pitämään koko ajan mielessään, että opinnäytetyö ei laajenisi liikaa. Tekijä on kokenut yksintekemisen ja -kirjoittamisen haastavana ja ajoittain raskaanakin. Tämän vuoksi on ollut hyvä, että rajaaminen on onnistunut pysymään melkein alkuperäisenä; jotain on jäänyt jopa pois alkuperäisistä suunnitelmista.

Vaikka palvelumuotoilun ja tuotteistamisen teoriaosuudet eivät ole niin kattavia, kuin joissakin tutkimuksissa tai opinnäytetyöissä, on niiden tehtävänä tässä toiminnallisessa opinnäytetyössä ollut teoriapohjan ja tuen antaminen varsinaisen toiminnallisen työn tekemiseksi. Toiminnallisissa opinnäytetyöissä ei tarvitse edes välttämättä käyttää tutkimuksellisia menetelmiä, ja aineiston ja tiedon keräämistä tulisi tarkoin harkita, sillä työn laajuus kasvaa muuten liikaa (Vilkkä & Airaksinen 2003, 56). Lisäksi tekijä on saanut kerättyä aiheista arvokasta lähdeaineistoa ja -luetteloa tulevaisuuden tarpeisiin omassa yrityksessä. Tekijä kokee, että esimerkiksi pääpiirteittäen laaditut tuotteistamisen raamit rottinkikorille auttavat häntä tulevaisuudessa lähtemään jatkokehittämään ja syventämään nyt kerättyä ja tuotettua tietoa.

Kova itsenäinen panos on ollut erittäin hyvää harjoitusta tulevan yksityisrittäjän arkeen. Se on saanut tekijän myös pohtimaan omaa kykyään al-

kaa yrittäjäksi: ”onko minusta sittenkään siihen?”. Toisaalta lähteiden lukeminen on herättänyt laajempaa tietämystä siitä, kuinka nykyään monia asioita voi ulkoistaa tai tehdä yhteistyötä eri tahojen, kuten muiden yritysten ja yhteisöjen kanssa. On ollut hyvä huomata kuinka kokonaisvaltaista työtä tuotekehittely ja työohjeiden laatiminen on. Nämä seikat ja koko opinnäytetyöprosessi ovat kasvattaneet omaa itsetuntemusta ja tietämystä siitä kuinka omat aikataulut ovat hyvin usein yltiöpositiivisia.

Opinnäytetyöprosessi ja sen tuottamat tulokset ovat myös innostamassa tekijää oman yrityksen perustamiseen, niin kuin alussa oli tavoitteenakin. Moni asia on aloitettu ja vaatii tulevaisuudessa tekijän jatkokehittelyä ja sinnikästä työtä. Alun perin oli tarkoitus luoda myös palvelukuvaus opinnäytetyön puitteissa, mutta sen tekeminen rajattiin työn edetessä pois. Näin ollen sen kehittäminen ja luominen jätettiin tulevaisuuteen jatkokehittävänä. Terveysten- ja hyvinvoinninlaitoksen mukaan useimmiten palvelukuvaukseen liittyy palvelun nimi, työohjeet, tiedot mitä palveluun sisältyy, kenelle se on suunnattu, mitä sillä halutaan saada aikaan ja millaista hyötyä se tuottaa asiakkaalle, palvelun laatuvaatimukset, tuottamisen kustannukset ja sen vaatimat resurssit sekä tiedot siitä, mistä hinta koostuu (Koski 2014, 21). Tämä olisi rajattunakin laajentanut opinnäytetyötä liikaa.

Selkeinä konkreettisina tuloksina opinnäytetyöstä syntyivät rottinkikori (kuva 8), työohjeet sen tekemiseen ja kuvaus rottinkikorin tekemisestä. Molempia tuotteita on tarkoitus hyödyntää tulevaisuudessa paranneltuina versioina sekä myyntituotteina että palvelutuotteena, johon sisältyy kurssi, kuten aiemmin on todettu. Lisäksi nämä tuotteet jäävät sellaisenaan tekijälleen käyttöön. Rottinkikori on kaunis sisustus- ja käyttötuote sellaisenaan, koska se onnistui käsityöllisesti hyvin, se näyttää pääosin kauniilta. Tuotteen tekemisessä on vielä kehitettävää, mutta käyttöön kori pääsee joka tapauksessa. Korin ohjeilla tekijä pystyy tekemään helposti samanlaisen korin kuin ensimmäinenkin on.

Kuva 8. Valmis kori

Jatkosuunnitelmissa siintää rottinkikorin työohjeiden parantelu palautteen ja tekijän omien huomioiden perusteella, joista on kirjoitettu edellisessä luvussa. Sen jälkeen olisi tarkoitus testauttaa paranneltua työohjetta isommassa mittakaavassa eli useammalla henkilöllä ja näin saada laajempi palaute ohjeista. Myös kurssin pitäminen testausmielessä olisi työohjeiden parantelun jälkeen ajankohtaista. Jatkokehittelyä ja -työstämistä odottavat myös tuotteistaminen ja sen jälkeen tuotteistamisen idean vieminen muihin vastaavanlaisiin kädentaitotuotteisiin. Työtä riittää siis tulevalle yritykselle.

LÄHTEET

- Annansilmät-Aitta (2016). Viitattu 18.8.2016. <http://www.annansilmat-aitta.fi/>
- Borneon sademetsät. (2015). WWF. Viitattu 19.8.2016. <http://wwf.fi/alueet/borneon-sademetsat/>
- Bühler, W. & Köhler, O. (1994). *Monitaito: Askartelun pikkujättiläinen*. Porvoo: WSOY.
- Elinkeinot ja ihmiset (2013). WWF. Viitattu 19.8.2016. <http://wwf.fi/alueet/borneon-sademetsat/Elinkeinot-ja-ihmiset-948.a>
- Factum 6. osa.* (2005). Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Jaakkola, E., Orava, M. & Varjonen, V. (2009). *Palvelujen tuotteistamisesta kilpailuetua*. Opas yrityksille. Tekes. Helsinki: Libris Oy.
- Keinänen, A. (1989). *Punomme rottingista*. Kansalais- ja työväenopistojen liitto KTOL r.y..
- Kiianmaa, S. (2012). Suomalaiset Borneon sydämessä. *Orkidealehti* 3/2012, 24–27.
- Korkman, O & Arantola, H. (2009). *Arki: Eväitä uuteen asiakaslähtöisyyteen*. Juva: WSOYpro Oy.
- Koski, L. (2014). *Palvelun tuotteistaminen*. Opinnäytetyö. Liiketalouden koulutusohjelma. Kerava: Laurea-ammattikorkeakoulu. Viitattu 29.5.2016 https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/83319/Koski_Laura.pdf?sequence=1
- Kulmat.fi. (2015). *Palvelumuotoilu*. Viitattu 29.5.2016. <http://www.kulmat.fi/tutkimustietoa/palvelumuotoilu>
- Leiviskä, H. & Nokelainen, J. (1988). *Perinteisiä käsityöammatteja 2*. Helsingin Käsityö- ja Teollisuusyhdistys r.y. Forssa: Forssan Kirjapaino Oy.
- Lith, P. (2015) Lith Consulting Group. Käsityö- ja muotoilualan yrittäjä 2015 -selvitys. Taitoliitto/ Käsi- ja taideteollisuusliitto Taito ry. Viitattu 10.2.2017. http://www.taito.fi/fileadmin/TaitoGroup/kuvat/group/kannanotot_tiedotteet/Kasityo_ja_muotoilualanyrittaja2015_netti.pdf
- Parantainen, J. (2007/2010). *Tuotteistaminen - Rakenna palvelusta menestystuote 10 päivässä*. Helsinki: Talentum Media Oy

Puukko, R & Koivumäki M. (2012). *Sisusta risusta: korit, kranssit ja koristeet*. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

Sademetsäystävällinen koti - opas kodin puuostokseen (2016). WWF. Pdf-tiedosto. Viitattu 19.8.2016.

https://www.google.com/url?q=http://wwf.fi/mediabank/5958.pdf&sa=U&ved=0ahUKEwi37Z6K9szOAhWJDCwKHfd_BGgQFggEMAA&client=internal-uds-cse&usg=AFQjCNF3KOfzgagEXzEj7g-DTRfeSNz63A

Savolainen, A & Vätäinen, A.-M. (2004). *Suomalainen pajukorikirja*. WSOY. Hämeenlinna: Karisto Oy.

Sjöberg, C. (2004). *Puno pajusta ja muista luonnonmateriaaleista*. Helsinki: WSOY.

Tuulaniemi, J. (2013). *Palvelumuotoilu*. Helsinki: Talentum Media Oy.

Tuulaniemi, J. (2015). *Palvelumuotoilun työkalupakki*. SDT – Service Design Toolkit. Ladattavissa osoitteesta <http://sdt.fi/palvelumuotoilu.html>

Uusitalo, S & Tuomi, R. (2011). *Risu, paju, betoni & rautalanka: kerää, kierrätä ja luo uutta*. Helsinki: WSOY.

Vilka, H. & Airaksinen, T. (2003). *Toiminnallinen opinnäytetyö*. Jyväskylä: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

KYSELY ROTTINGISTA

Hei,

Olen tekemässä opinnäytetyötä rottinkituotteen palvelukuvauksen laatimisesta. Tarvit-
sen juuri Sinua avuksi opinnäytetyöni etenemisessä. Jos sinulla on muutama minuutti
aikaa, niin vastaathan tähän kyselyyn. Kiitos! :)

Rottinki on puumainen palmukasvi, josta voidaan valmistaa esimerkiksi huonekaluja ja
vaikkapa koreja (lähde: Wikipedia). Itselleni rottinki tuli tutuksi koulussa ja punoin pie-
nempien töiden lisäksi vauvankopan. Olen laatimassa työohjetta johonkin rottinkituot-
teeseen. Nyt sinä voit vaikuttaa siihen, millaiseen tuotteeseen laadin opinnäytetyössäni
ohjeet.

Kysely tehdään nimettömänä ja käytän kyselyn tuloksia opinnäytetyöni hyväksi.

1. Kuinka tuttu materiaali rottinki sinulle on?

- a. Ei ollenkaan tuttu b. Minulla on tuotteita rottingista c. Olen punonut
rottinkia

2. Jos saisit tilaisuuden punoa rottinkia miten tekisit sen mieluiten?

- a. Kuvallisten ohjeiden kanssa itsekseni b. Ohjattuna kurssilla c. Il-
man ohjeita

3. Mitä punoisit mieluiten?

- a. Säilytyskorin b. Kopan vauvalle tai lemmikille c. Lampun varjos-
timen e. Muuta, mitä?

4. Paljonko olisit valmis maksamaan ”tee se itse”-paketista, joka sisältää **kuvalliset oh- jeet ja materiaalit** esimerkiksi 30 x 30 x 30cm koriin?

- a. alle 20€ b. 20-30€ c. 31-40€ d. 41-50€
e. yli 50€

5. Jos ostaisit ”tee se itse” -paketin, mitä kautta todennäköisimmin ostaisit sen?

- a. kaupasta (esim. askartelukauppa) b. käsityö-/askartelulehdestä (puhelimel-
la/sähköpostilla/tilauskupongilla) c. Internetistä

6. Paljonko olisit valmis maksamaan kurssista, joka sisältäisi **kuvalliset ohjeet, materi- aalit ja ohjauksen** esimerkiksi 30 x 30 x 30cm koriin?

Työohje ja kuvaus rottinkikorin punomisesta

a. Alle 40€
e. yli 130€

b. 40-70€

c. 71-100€

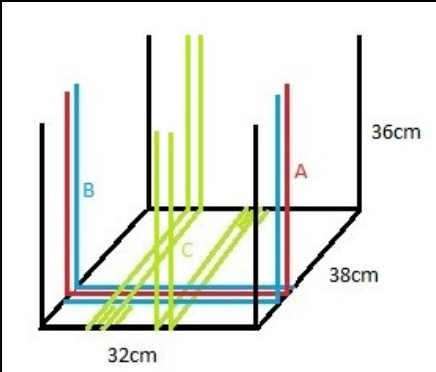
d.101-130€

Kiitos vastauksistasi! ☺

Linkki kyselyyn:

<https://www.kyselynetti.com/s/25565ef>

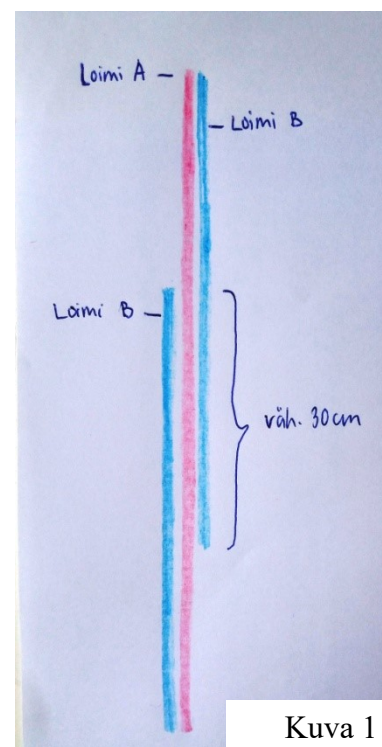
Työohjeet – rottinkikori

<p>Tarvikkeet:</p> <p>Sivuleikkurit</p> <p>Kalastajanlankaa tms.</p> <p>Rottinkia Ø3mm n. 1kg</p> <p>Mittanauha</p>	<p>Rottingista:</p> <p>Pitkät loimet A (14 x 118cm)</p> <p>Lyhyet loimet B (24 x 76cm)</p> <p>Pohjakuteet C (60 x 92cm)</p> <p>Lisäpohjakuteet (30 x 40cm)</p> <p>Kuderottinkia seinien punontaan, pituuksilla ei väliä</p>	
---	---	---

- Liota loimia ennen punontaa 10-15 minuuttia haaleassa vedessä. Älä liota kaikkia kerralla, vaan sitä mukaan kun punot.

LOIMISETIN RAKENTAMINEN (kuva 1)

- Sido pitkään loimeen A lanka 15 cm keskipisteestä poispäin.
- Aseta loimi B loimen A viereen, toinen pää samalle tasalle langan kanssa ja toinen lähelle A:n toista päätä. (Katso kuva1.)
- Aseta toinen loimi B A:n toiselle puolelle yläpäät samalle tasolle.
- Käytä apunasi pyykkipoikia.
- Mittaa, että lyhyet loimet ovat A-loimen molemmin puolin vähintään 30 cm matkalta.

Kuva 1

NURKKARISTIKKO (kuva 2)

- Pyöritä pohjakuteen toista päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käänös noin 10 cm etäisyydeltä

kuteen pästä. Tee toiselle kuteelle samoin.

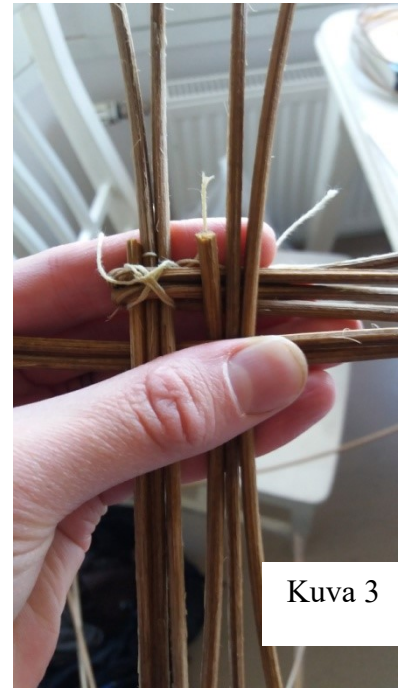
- Aseta kuteet ristikkäin ensimmäisen loimisetin kanssa. Juuri kuteiden yläpuolelle jää A-loimen lankamerkki ja vasemmanpuoleisen B-loimen yläpää. Koukut kiertävät loimisetin vasemmalta puolelta. Kuteiden lyhyet päät jäävät työn alapuolelle.
- Pohjakuteet kulkevat työssä koko ajan vierekkäin, kuin olisivat yksi kude.
- Sido ensimmäinen ristikko langalla.

Kuva 2

TOINEN LOIMISETTI (Kuva 3)

- Rakenna loimiseti, kuten alussa. Lankaa ei tarvitse tästä eteenpäin sitoa, riittää kun kopioit pituudet ja etäisyydet viereisestä setistä.
- Aseta loimiseti ensimmäisen loimisetin viereen, mutta ylimpien pohjakuteiden päälle. Jätä settien väliin noin 1,5-2cm.
- Auta loimien ja kuteiden paikalla pysymistä sormin ja pyykkipojin.

Kuva 3

TOINEN POHJAKUDEPARI (Kuva 3)

- Lisää kaksi pohjakudetta vierekkäin ylimpien pohjakuteiden alapuolelle niin, että vasemmanpuolimmaisesta loimisetin vasemmalle puolelle jää 44cm kudetta. Kuteiden päät ovat yhtä pitkät.
- Pohjakuteet punotaan vasemmanpuolimmaisesta loimisetin alta ja oikealle edetessä seuraavan päältä. Näin vuorotellaan niin kauan kuin loimisettejä on.
- Pidä loimet ja kuteet edelleen tarvittaessa paikoillaan pyykkipoikien avulla.

LOIMISETTIEN LISÄÄMINEN

- Rakenna loimiseti. Lisää setti oikeanpuolimmaisesta setin oikealle puolelle n. 1,5-2cm etäisyydelle edellisestä. Pidä välit yhtä suurina.
- Aseta loimiseti ylimmän pohjakudeparin alle ja alemman päälle.
- Kun lisää loimisettejä puno ne aina vuorotellen alle - päälle – alle – päälle jne. Punoksesta syntyy paltti- napunos. (Päältä, alta, päältä, alta.)
- Lisää loimisettejä kuten edellä, kunnes punotun pohjan leveys on n. 36cm.

POHJAKUTEIDEN LISÄÄMINEN

- Lisää pohjakudepari kuten ensimmäinen pari.
- Pyöritä pohjakuteen toista päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käänös noin 10 cm etäisyydeltä kuteen pästä. Tee toiselle kuteelle samoin.
- Aseta kuteet ristikkäin vasemmanpuolimmaisesta loimisetin kanssa. Koukut kiertävät loimisetin vasemmalta puolelta. Kuteiden lyhyet päät jäävät työn alapuolelle.
- Punoksesta häntäpäätä vuoroin loimisetin ali, vuoroin yli.
- Pohjakudepareja lisätään vuorotellen päät koukkuun kääntäen ja vuorotellen jättäen 44cm kudetta työn vasemmalle puolelle.
- Häntäpäätä punotaan jo työssä olevien loimisetin yli ja ali.
- Heti kun mahdollista, pujota työn alle käännetty loimien päät päällispuolen kautta takaisin työn alapuolelle. (Kuva 4)

- Jatka pohjakuteiden lisäämistä, kunnes pohjan syvyys on 30cm.

- Tarkista välillä, että pohjan kulmasta muodostuu suorakulma. Käytä apunasi esimerkiksi valkoista A4:sta. (Kuva 4)

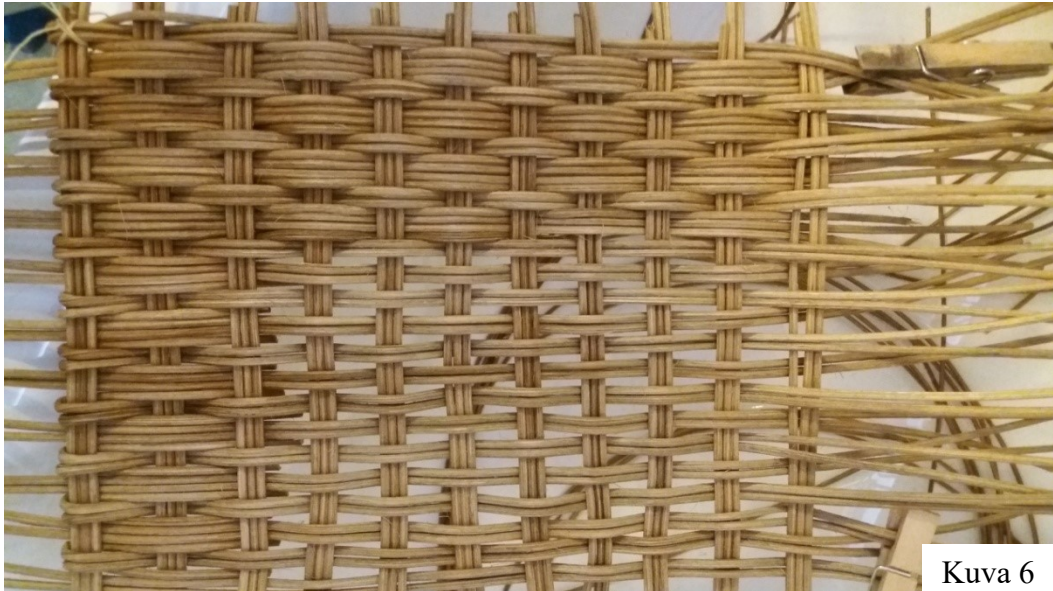
Kuva 4

POHJAN PÄÄTTELY JA VIIMEISTELY

- Päättele pohjan oikealla puolella olevat lyhyet kudeparit seuraavasti: Varmista ensin, että kuteiden päät ovat tarpeeksi määrit. Pyöritä pohjakuteen päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käännös mahdollisimman lähelle pohjan oikeanpuolimmaista reunaa. Tee toiselle kuteelle samoin. Pujota parin ylempi rottinginpää parin yläpuolelle ja alempi rottinginpää alapuolelle.
- Pujota työn alle käännetty loimien päät päällispuolelle niin, että loppupäät tulevat välikuteiden päälle. Samalla välikuteiden päät jäävät työn alapuolelle. (Kuva5)
- Pohjan loimiparien välissä oleviin aukkoihin punotaan lisää kudetta pujottamalla. Pujota liotetut lisäkuteet väleihin niin, että pohjan loimirytmitys on 4-2-4-2. (Kuva 6)
- Kun pohja on kunnolla kuivunut, leikkaa töröttävät päät sivuleikkurilla vinoon pohjan suuntaisesti.

Kuva 5

Kuva 6

SEINIEN NOSTO

- Sivuille sojottavat nyt korin seinien loimet. Liota nämä hyvin ja kierrä jokainen aivan tyvestä sormien välissä niin, että saat rottingin kääntymään katkeamatta 90 astetta. Kierrä ja käännä sitä mukaan, kun punot seinämää.
- Aloita seinämän punominen uurrepunoksella. Aseta neljään (4) peräkkäiseen väliin rottingit. Rottinkien aloituspäät jäävät aluksi työn ulkopuolelle. Ne punotaan sisäpuolelle, kun on punottu alku uurrepunokselle. (Kuva 7)
- Aloita punominen kuvan mukaisesti. Puno vasemmanpuolimmaisina kude kahden takaa, kahden edestä ja takaisin taakse. Ota seuraava, joka on nyt vasemmanpuolimmaisena ja puno samoin. (Kuva 8 ja 9). Jatka näin. Pidä loimet mahdollisimman pystyssä tai jopa hieman sisäpuolelle kallellaan punoessasi.

Näin kori ei lähde levenemään.

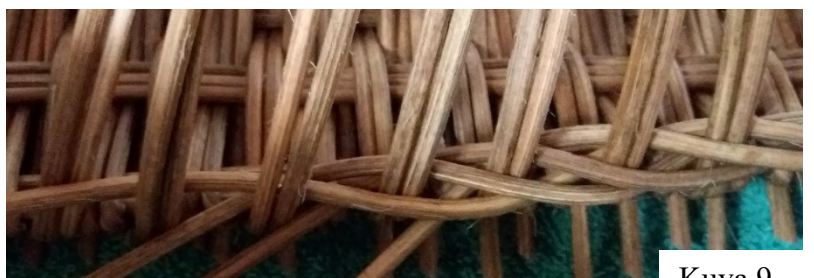
- Puno uurrepunosta kaksi kerrosta.
- Kun uurrepunosta on kaksi kerrosta, jätä kaksi neljästä kuteesta työn sisäpuolelle. (Kuva 10)

Kuva 7

Kuva 8

Kuva 9

- Jatka kahdella kuteella palttinaa: taakse, eteen, taakse, eteen. Valitse kaksi ristiin kulkevaa kudetta. (Kuva 10)

Kuva 10

SEINIEN PUNONTA

- Puno korin seiniä palttinapunoksella. Tarkista punoessa, että korin seinät ovat pystysuoria.
- Kun kude loppuu tai katkeaa, jatka uudella kuteella. Jätä edellinen pää (väh. 3cm) työn sisäpuolelle ja uuden loimen alku ristiin vanhan kanssa. Jatka normaalisti. Päät leikataan, kun työ on kuiva. Jätä jatkokohtien väliin n. 10cm.
- Kun palttinaa on punottu n.20cm, merkitse paikka käsiaukolle. Aukot tulevat lyhyempiin päätyihin. Laske päädyn keskimmäisestä loimiparista 2 loimiparia molempiin suuntiin. Merkitse aukon reunimmat loimiparit narulla. Tee sama toiseen päätyyn. (Kuva 11)

Kuva 11

AUKON PUNONTA

- Puno molemmat kuteet käännskohtaan samaan aikaan.
- Katkaise alempi kude lähellä käsiaukkoa ja paina se sisäpuolelle. Jatka punomista yhdellä kuteella. (Kuva 12)
- Punoessa jätä narulliset loimiparit aukkoon. Pyöritä märkää kudetta

Kuva 12

- sormien välissä, jotta se ei katkea. Kierrä ennen narua oleva loimipari ympäri. Jatka työtä toiselle aukolle. (Kuva 13)
- Tee samanlainen käänös ennen narua. Puno takaisin.
- 3.Kerroksen käänöskohdassa ota reunimmainen loimi narumerkin sisältä ja taivuta se viereisiin kuteisiin kiinni. (Kuva 14)
- Yhdistä aukon muut loimet toisiinsa narulla kuvan osoittamalla tavalla. Tee samoin toisessa päädyssä. (Kuva 14)
- Puno aukon korkeudeksi kuusi (6) kerrosta.
- Puno toiselle puolelle yhtä korkea seinämä samalla tavalla. Aloita läheltä käsiaukkoa ja käänny ennen narua, niin kuin edellä.

Kuva 13

Kuva 14

AUKON JÄLKEEN

- Kun kerroksia on molemmilla puolilla kuusi (6), jatka punomista oikealle. Paina vasemmalle kulkeva rottinki juuri ennen aukkoa sisäpuolelle ja alas. Tämän rottingin punominen lopetetaan. Ylimääräinen pää katkaistaan työn ollessa kuiva.
- Lisää toinen oikealle kulkeva rottinki juuri ennen aukkoa (aukon vasemmalle puolelle) ristikkäin päällä olevan rottingin alle. (Kuva 15)

Kuva 15

- Puno aukon yli kiertäen kuteet toistensa ympäri väleissä kaksi kertaa. (Kuva16)
- Puno toinen kerros aukon yli kuvan osoittamalla tavalla. Jaa

Kuva 16

loimet jälleen loimipareiksi, niin kuin ennen aukkoa. (Kuva 17)

- Puno näiden kahden kerroksen jälkeen vielä seitsemän (7) kerrosta palttinaa.
- Lopeta seinän punominen jättäen kuteet eri kohtiin.

Kuva 17

REUNA (Kuvat 18 ja 19)

- Aloita reunarabantin punominen.
- Huolehdi, että loimet, joilla punotaan, ovat tarpeeksi kosteita.
- Aloita mistä tahansa kohdasta. Kaada ensimmäinen pari oikealle ja puno yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse.
- Jätä ensimmäiseen ja toiseen kaareen kolo, jotta päättely onnistuu kierroksen lopussa.
- Jatka punomista seuraavalla parilla. Puno koko ajan oikealle yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse. Ota seuraava loimipari ja puno yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse. Jatka samoin. Paina loimet aina mahdollisimman tiukkaan reunaa vasten.
- Pujottele lopuksi viimeiset pystyssä olevat loimet ensimmäisten aukkojen läpi samalla rytmillä: Yhden takaa, yhden edestä, yhden taakse.
- Paina ja kiristä ensimmäiset tehdyt kaaret niin tiukkaan kuin saat.

Kuva 18

Kuva 19

TYÖN PÄÄTTELY

- Kun työ on täysin kuiva, leikkaa loputkin pitkät rottingin päät sivuleikkureilla. Leikkaa päät työn reunojen mukaisesti viistoon. Varmista, että päät jäävät nojaamaan aina johonkin loimeen.
- Halutessasi voit maalata korin esimerkiksi spraymaalilla.

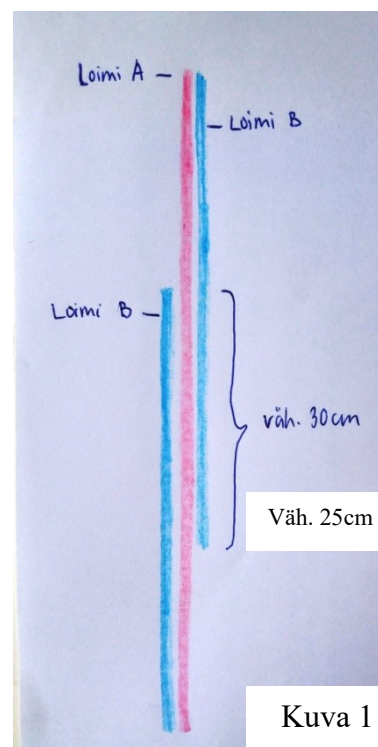
Työohjeet – rottinkikori – asiakkaalle

<p>Tarvikkeet:</p> <p>Sivuleikkurit</p> <p>Kalastajanlankaa tms.</p> <p>Rottinkia Ø3mm n. 1kg</p> <p>Mittanauha</p>	<p>Rottingista:</p> <p>Pitkät loimet A (14 x 86cm)</p> <p>Lyhyet loimet B (24 x 60cm)</p> <p>Pohjakuteet C (52 x 76cm)</p> <p>Lisäpohjakuteet (24 x 40cm)</p> <p>Kuderottinkia seinien punontaan, pituuksilla ei väliä</p>	
---	--	---

- Liota loimia ennen punontaa 10-15 minuuttia haaleassa vedessä. Älä liota kaikkia kerralla, vaan sitä mukaan kun punot.

LOIMISETIN RAKENTAMINEN (kuva 1)

- Sido pitkään loimeen A lanka 11,5 cm keskipisteestä pois päin.
- Aseta loimi B loimen A viereen, toinen pää samalle tasalle langan kanssa ja toinen lähelle A:n toista päätä. (Katso kuva 1.)
- Aseta toinen loimi B A:n toiselle puolelle yläpäätä samalle tasolle.
- Käytä apunasi pyykkipoikia.
- Mittaa, että lyhyet loimet ovat A-loimen molemmin puolin vähintään 25 cm matkalta.

Kuva 1

NURKKARISTIKKO (kuva 2)

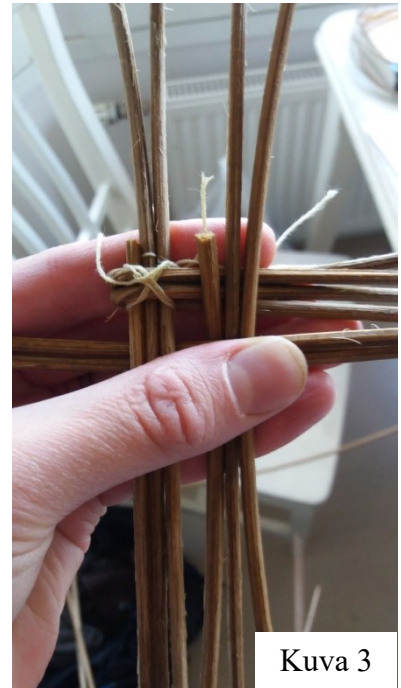
- Pyöritä pohjakuteen toista päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käännös noin 10 cm etäisyydeltä kuteen pästä. Tee toiselle kuteelle samoin.
- Aseta kuteet ristikkäin ensimmäisen loimisetin kanssa. Juuri kuteiden yläpuolelle jää A-loimen lankamerkki ja vasemmanpuoleisen B-loimen yläpää. Koukut kiertävät loimisetin vasemmalta puolelta. Kuteiden lyhyet päät jäävät työn alapuolelle.
- Pohjakuteet kulkevat työssä koko ajan vierekkäin, kuin olisivat yksi kude.
- Sido ensimmäinen ristikko langalla.

Kuva 2

TOINEN LOIMISETTI (Kuva 3)

- Rakenna loimisetti, kuten alussa. Lankaa ei tarvitse tästä eteenpäin sitoa, riittää kun kopioit pituudet ja etäisyydet viereisestä setistä.
- Aseta loimisetti ensimmäisen loimisetin viereen, mutta ylimpien pohjakuteiden päälle. Jätä settien väliin noin 1,5-2cm.
- Auta loimien ja kuteiden paikalla pysymistä sormin ja pyykkipojin.

TOINEN POHJAKUDEPARI (Kuva 3)

- Lisää kaksi pohjakudetta vierekkäin ylimpien pohjakuteiden alapuolelle niin, että vasemmanpuolimmaisesta loimisetin vasemmalle puolelle jää 28cm kudetta. Kuteiden päät ovat yhtä pitkät.
- Pohjakuteet punotaan vasemmanpuolimmaisesta loimisetin alta ja oikealle edetessä seuraavan päältä. Näin vuorotellaan niin kauan kuin loimisetitejä on.
- Pidä loimet ja kuteet edelleen tarvittaessa paikoillaan pyykkipoikien avulla.

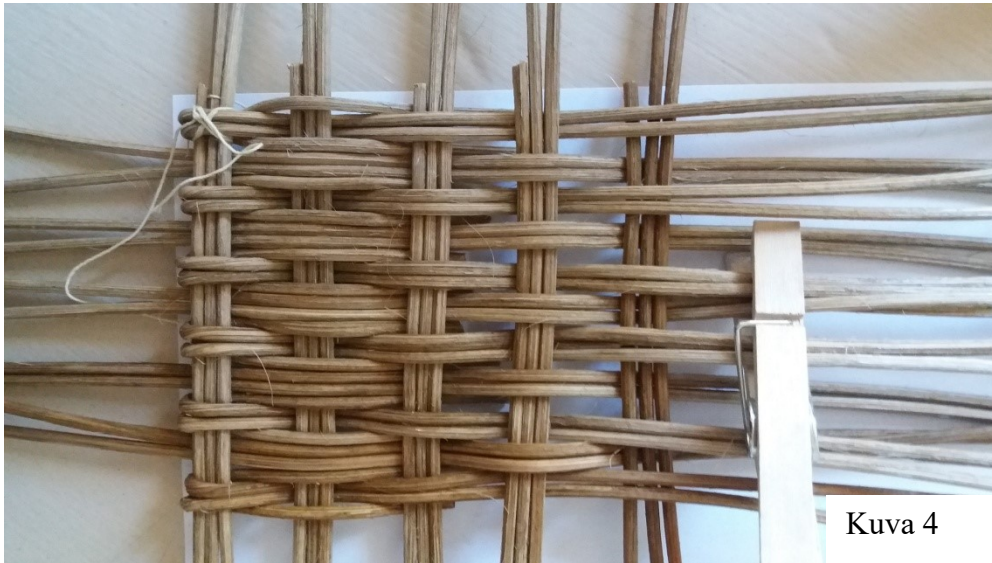
LOIMISETTIEN LISÄÄMINEN

- Rakenna loimisetti. Lisää setti oikeanpuolimmaisesta setin oikealle puolelle n. 1,5-2cm etäisyydelle edellisestä. Pidä välit yhtä suurina.
- Aseta loimisetti ylimmän pohjakudeparin alle ja alemman päälle.
- Kun lisää loimisetitejä puno ne aina vuorotellen alle - päälle – alle – päälle jne. Puno sekä viereisen loimisetin, että alla olevien loimiparien mukaan niin, että punoksesta syntyy palttinaunos. (Päältä, alta, päältä, alta.)
- Lisää loimisetitejä kuten edellä, kunnes punotun pohjan leveys on n. 36cm.

POHJAKUTEIDEN LISÄÄMINEN

- Lisää pohjakudepari kuten ensimmäinen pari.
- Pyöritä pohjakuteen toista päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käänös noin 10 cm etäisyydeltä kuteen päältä. Tee toiselle kuteelle samoin.
- Aseta kuteet ristikkäin vasemmanpuolimmaisesta loimisetin kanssa. Koukut kiertävät loimisetin vasemmalta puolelta. Kuteiden lyhyet päät jäävät työn alapuolelle.
- Puno kudeparin häntäpäätä vuoroin loimisetiteiden ali, vuoroin yli.
- Pohjakudepareja lisätään vuorotellen päät koukkuun kääntäen ja vuorotellen jättäen 28cm kudetta työn vasemmalle puolelle.
- Häntäpäät punotaan jo työssä olevien loimisetiteiden yli ja ali.
- Heti kun mahdollista, pujota työn alle käännetty loimien päät päällispuolen kautta takaisin työn alapuolelle. (Kuva 4)

- Jatka pohjakuteiden lisäämistä, kunnes pohjan syvyys on 23cm.
- Tarkista välillä, että pohjan kulmasta muodostuu suorakulma. Käytä apunasi esimerkiksi valkoista A4:sta. (Kuva 4)

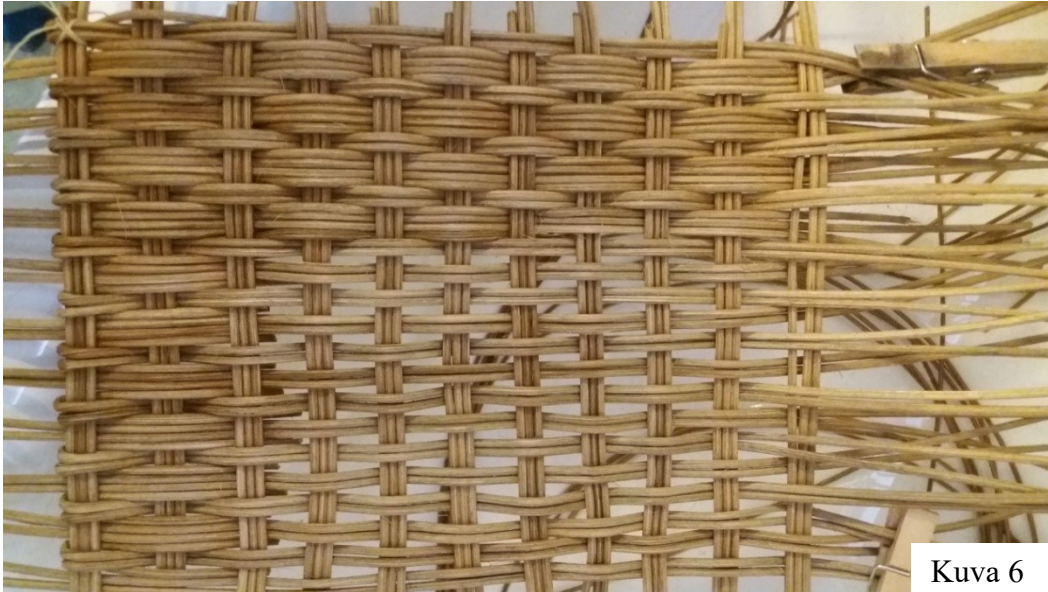
Kuva 4

POHJAN PÄÄTTELY JA VIIMEISTELY

- Päättele pohjan oikealla puolella olevat lyhyet kudeparit seuraavasti: Varmista ensin, että kuteiden päät ovat tarpeeksi märät. Pyöritä pohjakuteen päätä sormien välissä, jotta saat taivutettua pään 180 astetta, eli koukkuun \supset . Tee käännös mahdollisimman lähelle pohjan oikeanpuolimmaista reunaa. Tee toiselle kuteelle samoin. Pujota parin ylempi rottinginpää parin yläpuolelle ja alempi rottinginpää alapuolelle.
- Pujota työn alle käännetty loimien päät päällispuolelle niin, että loppupäät tulevat välikuteiden päälle. Samalla välikuteiden päät jäävät työn alapuolelle. (Kuva5)
- Pohjan loimiparien välissä oleviin aukkoihin punotaan lisää kudetta pujottamalla. Pujota liotetut lisäkuteet väleihin niin, että pohjan loimirytmitys on 4-2-4-2. (Kuva 6)
- Kun pohja on kunnolla kuivunut, leikkaa töröttävät päät sivuleikkurilla vinoon pohjan suuntaisesti.

Kuva 5

Kuva 6

SEINIEN NOSTO

- Sivuille sojottavat nyt korin seinien loimet. Liota nämä hyvin ja kierrä jokainen aivan tyvestä sormien välissä niin, että saat rottingin kääntymään katkeamatta 90 astetta. Kierrä ja käännä sitä mukaan, kun punot seinämää.
- Aloita seinämän punominen uurrepunoksella. Aseta neljään (4) peräkkäiseen väliin rottingit. Rottinkien aloituspäät jäävät aluksi työn ulkopuolelle. Ne punotaan sisäpuolelle, kun on punottu alku uurrepunokselle. (Kuva 7)
- Aloita punominen kuvan mukaisesti. Puno vasemmanpuolimmaisina kude kahden takaa, kahden edestä ja takaisin taakse. Ota seuraava, joka on nyt vasemmanpuolimmaisena ja puno samoin. (Kuva 8 ja 9). Jatka näin. Pidä loimet mahdollisimman pystyssä tai jopa hieman sisäpuolelle kallellaan punoessasi. Näin kori ei lähde levenemään.
- Puno uurrepunosta kaksi kerrosta.
- Kun uurrepunosta on kaksi kerrosta, jätä kaksi neljästä kuteesta työn sisäpuolelle. (Kuva 10)

Kuva 7

Kuva 8

Kuva 9

- Jatka kahdella kuteella palttinaa: taakse, eteen, taakse, eteen. Valitse kaksi ristiin kulkevaa kudetta. (Kuva 10)

Kuva 10

SEINIEN PUNONTA

- Puno korin seiniä palttinapunoksella. Tarkista punoessa, että korin seinät ovat pystysuoria.
- Kun kude loppuu tai katkeaa, jatka uudella kuteella. Jätä edellinen pää (väh. 3cm) työn sisäpuolelle ja uuden loimen alku ristiin vanhan kanssa. Jatka normaalisti. Päät leikataan, kun työ on kuiva. Jätä jatkokohtien väliin n. 10cm.
- Kun palttinaa on punottu n.8cm, merkitse paikka käsiaukolle. Aukot tulevat lyhyempiin päätyihin. Laske päädyn keskimmäisestä loimiparista 2 loimiparia molempiin suuntiin. Merkitse aukon reunimmaisat loimiparit narulla. Tee sama toiseen päätyyn. (Kuva 11)

Kuva 11

AUKON PUNONTA

- Puno molemmat kuteet käänkökohtaan samaan aikaan.
- Katkaise alempi kude lähellä käsiaukkoa ja paina se sisäpuolelle. Jatka punomista yhdellä kuteella. (Kuva 12)
- Punoessa jätä narulliset loimiparit aukkoon. Pyöritä märkää kudetta

Kuva 12

sormien välissä, jotta se ei katkea. Kierrä ennen narua oleva loimipari ympäri. (Kuva 13) Jatka työtä toiselle aukolle.

- Tee samanlainen käännös ennen narua. Puno takaisin.
- 3.Kerroksen käännöskohdassa ota reunimmainen loimi narumerkin sisältä ja taivuta se viereisiin kuteisiin kiinni. (Kuva 14)
- Yhdistä aukon muut loimet toisiinsa narulla kuvan osoittamalla tavalla. Tee samoin toisessa päädyssä. (Kuva 14)
- Puno aukon korkeudeksi kuusi (6) kerrosta.
- Puno toiselle puolelle yhtä korkea seinämä samalla tavalla. Aloita läheltä käsiaukkoa ja käänny ennen narua, niin kuin edellä.

AUKON JÄLKEEN

- Kun kerroksia on molemmilla puolilla kuusi (6), jatka punomista oikealle. Paina vasemmalle kulkeva rottinki juuri ennen aukkoa sisäpuolelle ja alas. Tämän rottingin punominen lopetetaan. Ylimääräinen pää katkaistaan työn ollessa kuiva.
- Lisää toinen oikealle kulkeva rottinki juuri ennen aukkoa (aukon vasemmalle puolelle) ristikkäin päällä olevan rottingin alle. (Kuva 15)

- Puno aukon yli kiertäen kuteet toistensa ympäri väleissä kaksi kertaa. (Kuva16)

- Puno toinen kerros aukon yli kuvan osoittamalla tavalla. Jaa loimet jälleen loimipareiksi, niin kuin ennen aukkoa. (Kuva 17)
- Puno näiden kahden kerroksen jälkeen vielä seitsemän (7) kerrosta palttinaa.
- Lopeta seinän punominen jättäen kuteet eri kohtiin.

Kuva 17

REUNA (Kuvat 18 ja 19)

- Aloita reunarabantin punominen.
- Huolehdi, että loimet, joilla punotaan, ovat tarpeeksi kosteita.
- Aloita mistä tahansa kohdasta. Kaada ensimmäinen pari oikealle ja puno yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse.
- Jätä ensimmäiseen ja toiseen kaareen kolo, jotta päättely onnistuu kierroksen lopussa.
- Jatka punomista seuraavalla parilla. Puno koko ajan oikealle yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse. Ota seuraava loimipari ja puno yhden takaa, yhden edestä ja yhden taakse. Jatka samoin. Paina loimet aina mahdollisimman tiukkaan reunaa vasten.
- Pujottele lopuksi viimeiset pystyssä olevat loimet ensimmäisten aukkojen läpi samalla rytmillä: Yhden takaa, yhden edestä, yhden taakse.
- Paina ja kiristä ensimmäiset tehdyt kaaret niin tiukkaan kuin saat.

Kuva 18

Kuva 19

TYÖN PÄÄTTELY

- Kun työ on täysin kuiva, leikkaa loputkin pitkät rottingin päät sivuleikkureilla. Leikkaa päät työn reunojen mukaisesti viistoon. Varmista, että päät jäävät nojaamaan aina johonkin loimeen.
- Halutessasi voit maalata korin esimerkiksi spraymaalilla.